

ISSN 2012 - 6700

கிடங் - 12

மூங்காவனம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

திருமதி. சுலைமா சம கீழ்பால்

மூங்காவனம் இலக்கிய வட்டம்

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE

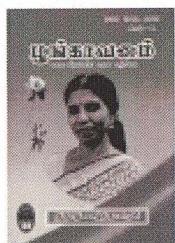
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

பூங்காவனம்

தோற்றம் - 2010 மே 30

இதழ் 12 - 2013 மார்ச்

ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எச்.எப். ரிம்ஸா
டப்பியிடம். வஸரீ

ஆலோசகர்

ஏ.சி. ஜீர்ணா முஸ்தபா

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F. Rimza,
A/C No :- 8930020287.

என் நா இலக்கத் திற்கு காசை
வைப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை
அனுப்ப வேண் டும். காகக
கட்டளையாயின் (M.F. Rimza -
Dechiwala Post Office) என்று
குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும்
அனுப்ப வேண்டும். காசோலைபாயின்
குறுக்குக் கோடு இடப்படாத
காசோலையை M.F. Rimza எனக்
குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

- தனிப்பிரதி - 100/=
- துபால் மூலம் - 120/=
- வெளிநாடு - 35

தொடர்புகளுக்கு

"Poongavanam"

21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-
poongavanam100@gmail.com

Website:-
www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-
0094 (0) 77 5009 222
0094 (0) 71 9200 580

பல்லப்பு அக்ஷாந்தகாந்தி.
நிர்ச்சிளை உட்பிரிவி.
விரச்சாந்தகாந்தி.
நெந்திட்டுக்கூவா நெந்திட்டுக்கூவா.
பூல் வீரபாந்திராக்கரை
நெந்திட்டுக்கூவா.
நெந்திட்டுக்கூவா பிரதிவிளை
நெந்திட்டுக்கூவா.

பூங்காவனி ஒரு நிமிடம்

2013 ஆம் ஆண்டுப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பூங்காவனம் காலாண்டு இதழை வெறு சிரமங்களுக்கும், பேராட்டங்களுக்கும் மத்தியில் வேலைக்கொண்டந்த கடந்த காலத்தை திரும்பிப் பார்க்கிறோம். அங்பாக கதைத்தவர்களும், அம்பாக வதைத்தவர்களும் கண்முன்னே நிழலாடுகின்றனர். சிலர் உற்சாகப்படுத்தி வாழ்த்தினார்கள். பலர் சஞ்சிகையை வெளிப்பிடவே மாட்டார்கள் என வாதாடினார்கள்.

எது எப்படியிருப்பினும் வல்ல இறையோனின் பேர்ந்தும், எமது அயராத முடியியும், வாசகப் பெருமக்களின் தொடர் ஒத்துழைப்பும், விளம்புதாரர்களின் பாங்களிப்பும் இணைந்து இன்றுவரை 12 இதழ்களை உரிய காலத்துக்குள் வெளிப்பிட தெயிட்டு மகிழ்வடைகின்றோம்.

சாகால வாழ்க்கை ஒடம் பல்வேறு சுமைகளுடன் தள்ளாடினாலும்கூட வாசிப்பிலும், இலக்கியத்திலும் கொண்ட ஈடுபாடின் காரணமாக நெஞ்சச் சுமைகள் தனிந்து போகின்றன எனலாம்.

சாலசலத்து ஒரும் ஆறுகள், புலிலில் உறங்கும் பனித்துளி, ரோசாவில் நூற்காலியிட்டு அயர்ந்திருக்கும் வண்டுகள், குரியினின் அந்தி வெப்பம் போன்ற நின்னச் சின்ன சுகங்கள் எல்லாம் ஒரு சிறந்த நூலை வாசிக்கும்போது நினைத்தவரிடுகிறது.

வாசிப்பு என்பது மனிதனின் ஆண்மாவுக்கு இடும் அன்மாகும். ஆண்மாவின் புரியை நல்ல புத்தகங்கள் போக்கி விடுகின்றன. நல்லதோரு நன்பனாக திகழ்க்கூடியதும் நல்ல புத்தகங்கள் தாம்.

அத்தான் இம்மாதம் மகனிர் தினத்தை கொண்டாடும் அனைவருக்கும் பூங்காவனத்தினுடைய மூது வாழ்த்துக்களை பரிமாறிக்கொள்கின்றோம்.

எனவே சமூக மேம்பாட்டுக்கு உதவுகின்ற கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுக்குதைகள், ஏணைய இலக்கிய ஆக்கங்களை பூங்காவனத்தில் பாத்திகட்ட பார்த்திருக்கிறோம். பதியத்துக்காக அனுப்பி வையுங்கள்!!!

- ஆசிரியர்

பூங்காவனில் வே

நேர்காணல்

திருமதி. சுலைமா சமி இக்பால்

கவிதைகள்

நின்தவூர் தீப்பி
கலாநெஞ்சன் ஓாஜஹான்
ஜூமானா ஜூனைட்
எஸ். பாயிஷா அவி
கலைமகன் பைருஸ்
குசை எட்வேட்
மருதூர் ஜமால்தீன்

மொழிபெயர்ப்புக் கதை

அஷ்ர.ப் சிறூபதீன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
கா. விசயரத்தினம்

நால் மதிப்புரை

நிலாக்குயில்

வாசகர் கடிதம்

நாலகப்புங்கா

நேர்காலை

சிருமி. சுவாமிமா கும் பீங்பால்

சந்திப்பு :

ரிம்ஸா முஹம்மத், எச்.எப். ரிஸ்னா

உங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தை (பிறப்பிடம், குடும்பப் பின்னணி உடபட) எமது வாசகர்களுக்கு கூறுங்கள்?

நான் கணுத்துரை மாவட்டத்தின் தர்காநகர் மீறிப்பன்னையை பிறப்பிடமாகவும், மாவனல்லை கிரிங்கதெனியாவை தற்போதைய வசிப்பிடமாகவும் கொண்டுள்ளேன். துந்துவையைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற அப்புல் சமி, காலம் சென்ற தர்காநகர் உம்மு தமீமா ஆகியோரின் மகளாக பிறந்த எனக்கு ஜந்து உடன் பிறப்புக்கள், முஹம்மது ஜிஸ்ஹாக், முஹம்மது அன்வர், முஹம்மது ம.ஆருப், நூருல் ஜௌன் (ஆசிரியை) சித்தி நிலோபா ஆகியோரே அவர்களாவாவர்கள். ஆரம்ப வகுப்பு முதல் உயர்தாம் வரை தர்காநகர் மூஸ்லிம் மகளிர் மத்திய கல்லூரியில் (தற்போது தேசிய கல்லூரி) கற்றேன். பின்னர் அதே பாடசாலையில் சில வருடங்கள் ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்துள்ளேன்.

இலக்கிய வாழ்வில் உங்களின் ஆரம்ப காலம் எவ்வாறு இருந்தது?

1977 ஆம் ஆண்டு எனது பதினேழாவது வயதில் தினகரன் பத்திரிகையூடாக எனது எழுத்துப் பயணம் ஆரம்பமானது. அதே காலகட்டத்தில் ஜாம்ஆ, மூஸ்லிம் ஆகிய இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளிலும் என் ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை முன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

1984 தொடக்கம் 1996 வரையிலான பத்தாண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கை வாணோவி மூஸ்லிம் சேவையில் ஓலிபரப்பாகி வந்த நெஞ்சோடு நெஞ்சம் மாதர் மஜ்ஜிலிஸ் நிகழ்ச்சிக்கான பிரதி தயாரிப்பாளராக இருந்து, நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பிரதிகளை எழுதி வந்துள்ளேன். இந்நிகழ்ச்சி மூலம் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களும் எனது அபிமான நேயர்களாக இருந்தமை என்னை மிகவும் மகிழ்ச்சிப் படுத்திய விடயமாகும்.

இலங்கையின் பெண் எழுத்தளர்களின் வளர்ச்சி, இலக்கியப் போக்கு பற்றி நீங்கள் யாது கூறுவீர்கள்?

இலங்கையின் பெண் எழுத்தளர்களின் வரவும், வளர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. நாவல் துறையிலும் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும்.

இலக்கியப் பணி சார்ந்த உங்களது கொள்கை என்ன?

எனது இலக்கியப்பணி இஸ்லாமிய வரையரைகளுக்கு உட்பட்டு அதன் வரம்புகளை மீறாது சமூகத்துக்கு கொடுக்க வேண்டிய செய்திகளை, விழிப்புணர்வை எனது எழுத்துக்களினாடாக தெரிவிப்பதாகும்.

இலக்கியப் பணியினாடாக எதை சாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?

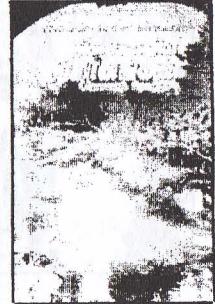
எனது இலக்கியப் பணிகளினாடாக எதைச் சாதிக்க விரும்புகிறேன் என்பதைவிட எதைச் சாதித்துள்ளேன் என்பது மிகவும் பொருந்தும். ஏனெனில் எனது எழுத்தினாடாக பல சந்தர்ப்பங்களில் பல சாதனங்களை அடையக் கண்டுள்ளேன். எனது பல கதைகள் சமூகத் தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அறிவேன். இன்னும் எனது எழுத்தினாடாக சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என விரும்புகின்றேன். அதிகமாக நாவல்கள் எழுத வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படுகிறேன்.

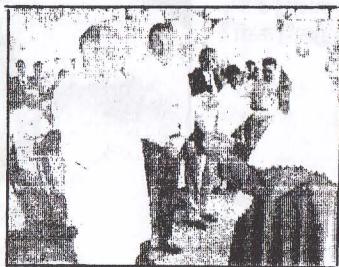
நாவல், சிறுகதை துறைகளில் சிறந்த பங்களிப்புக்களைச் செய்து வருகின்றீர்கள். அவற்றிற்காக நீங்கள் பெற்ற பரிசுகள், விருதுகளைப் பட்டியற்படுத்திக் கூறுங்கள்?

எழுத்து வன்மைக்காக மாவட்ட, மாகாண, தேசிய, சர்வதேச ரீதியில் கூமார் எழுபத்தைத்தந்து தடவைகளுக்கு மேல் பரிசுகளும் தங்கப் பதக்கங்களும் பெற்றுள்ளேன். 1997 ஆம் ஆண்டு மீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாத்தனை மாவட்ட மத்திய குழு தேசிய ரீதியில் தமிழ், மூஸ்லிம் படைப்பிலக்கிய வாதிகளுக்கிடையில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்று அதன் ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹும் எம்.எச்.எம். அன்றப் பொருளாக அவர்களை நூல் கட்ட கம் வழங்கி கொள்ளிக்கப்பட்டேன். இதைத்தவிர் 2006 ஆம் ஆண்டு அரசு சாகித்திய சிறுகதைப் போட்டியில் உண்டியல் என்ற எனது சிறுகதை தேசிய ரீதியில் முன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. 2006 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு ஆக்கம் எனும் கருத்திட்டத்தில் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்று தங்கப் பதக்கத்தையும், கவிதைப் போட்டியில் முன்றாவது இடத்தைப் பெற்று வெண்கலப் பதக்கத்தையும் பெற்றுக் கொண்டேன். மேலும் 2007 ஆம் ஆண்டிற்கான சப்ரகமுவ மாகாண சாகித்திய

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

கலை நிர்மாணப் போட்டியில் எனது சிறுகதைகள் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி இரண்டாம் இடத்தையும், 2008 இல் இதே போட்டியில் எனது சிறுகதைகள் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி முதலாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. 2011 ஆம் ஆண்டிற்கான இதே போட்டியில் யற்றும் சிறுகதைகள் அடங்கிய பிரதி இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. 2012 ஆம் ஆண்டிற்கான மாவட்ட மாகாண அரசு சாகித் திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாமிடத்தையும், கவிதை, பாடல் இயற்றல், சிறுவர் கதை ஆகிய போட்டிகளில் இரண்டாமிடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டேன்.

இதைத், தவிர 2008 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் நரகில் சஞ்சிகையும், மஸ்லரிப் பதிப்பகமும் இணைந்து நடத்திய சர்வதேச இஸ்லாமிய நாவல் போட்டியில் எனது ஊற்றை மறந்த நதிகள் நாவலுக்கு சிறப்புப் பரிசு கிடைத்தது. அந்தப் போட்டியில் கலந்து கொண்ட சோதரி ஏ.சி. ஜீர்னா முஸ்லீபா அவர்களின் இது ஒரு ராட்சஷபின் கதை என்ற நாவலுக்கும் பரிசு கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதே அமைப்புக்கள் 2009 ஆம் ஆண்டு சர்வதேசிய ரீதியில் நடத்திய சிறுகதை, கவிதை போட்டிகளிலும் எனது பட்டப்புக்களுக்குப் பரிசு கிடைத்தது. மேலும் 2009 ஆண்டு வெளிவந்த பட்டப்பிலக்கியங்களுக்கான அரசு சாகித்திய தெரிவில் இறுதிச் சுற்றுக்குத் தெரிவி செய்யப்பட்ட மூன்று நாவல்களில் ஒன்றான ஊற்றை மறந்த நதிகள் நாவலுக்கு பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டது.

அதே போல் புதிய சிறுகதை என்ற அமைப்பின் நாவல் தெரிவிலும் விருதுக்காக இதே நாவல் சிபாரிக் செய்யப்பட்டது. இன்னும் 2011 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் பாண்டத்தறையில் இயங்கும் ஜனசங்கதைய என்ற மனித உரிமைகளுக்கான அமைப்பு நடாத்திய தேசிய ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் சிறப்புப் பரிசையும், அதே ஆண்டு மலையக தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய தேசிய ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசையும் பெற்றுள்ளேன். 2011 ஆம் ஆண்டு அல்ஹாஸனாத் இஸ்லாமிய சஞ்சிகை நடத்திய நாடனாவிய சிறுகதைப் போட்டியிலும் எனக்கு பரிசு கிடைத்துள்ளது.

இவை தவிர களுத்துறை மாவட்ட முஸ்லிம் வீக் வாலிப் முன்னணி, பாம்பலப்பிட்டி இஸ்லாமிய செயலகம், தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றம், முஸ்லிம் சமய கலாச்சார திணைக்களம், கல்வி அமைச்சர் அரசாங்க கலாச்சார திணைக்களம் போன்ற பல்வேறு அமைப்புக்கள் நடத்திய இலக்கியப் போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பெற்றுள்ளேன். 2002 ஆம் ஆண்டு தினகரன் பத்திரிகையும், கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியமும் இணைந்து நடத்திய குறிஞ்சித் தென்னவன் நினைவு இலக்கிய விழாவில் அன்றைய மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சர் வி. ராதா கிருஷ்ணன் அவர்களால் பொன்னாட்ட போர்த்தி கெளரவிக்கப்பட்டேன். 2002 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய இலக்கிய மகாநாட்டில்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

இஸ்லாமிய இலக்கிய பங்களிப்புக்காக விருது வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்டேன். அகில இன் நல்லுறவு ஒன்றியம் நடத்திய 2008 ஆம் ஆண்டிற்கான பாராட்டு விழாவில் சாமஸீ கலாஜோதி பட்டமும் விருதும் வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்டேன்.

இப்படி பரிசுகளும், பாராட்டுக்களும் கிடைத்த நேரங்களில் உங்கள் மன்னிலை எவ்வாறு இருந்தன?

உண்மையில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்ட தேசிய, சர்வதேச போட்டிகளில் எனது பட்டப்புக்களஞ்சுக்கு பரிசு கிடைத்தபோது என் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த எனக்கு வார்த்தைகளே கிடைக்கவில்லை. இந்தப் பரிசுகளும், பாராட்டுக்களும் எனது எழுத்துக்களஞ்சுக்குக் கிடைத்த சிறந்த அங்கீராம் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

இதுவரை நீங்கள் வெளியிட்ட புத்தகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

வைகறைப் பூக்கள் (1987), மனச்கமைகள் (1988), திசை மாறிய தீர்மானங்கள் (2003) ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், ஊற்றை மறந்த நதிகள் (2009) என்ற சமூக நாவலையும் வெளியிட்டுள்ளேன். இந்த அத்தனை வெளியீடுகளும் எனக்கு வெற்றியையே தந்தன். திசை மாறிய தீர்மானங்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சினால் சிறந்த நூலுக்காக விருதையும் பொற்கிழியையும் பெற்றுத்தந்தோடு மேல் மாகாண கல்வி அமைச்சினால் பாடசாலை நூலுக்காலுக்கு வழங்கவேண முன்னாள் மேல்மாகாண சபை உறுப்பினரும், இன்றைய பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினருமான அல்லுராஜ் எம்.எல்.எம். அஸலம் அவர்களின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து நாறு புத்தகங்களும், மிலேனியம் கல்வி ஸ்தாபன தவைவர் எஸ்.எச் மௌலானா அவர்களினால் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இன்றைய புதிய எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் போக்கு பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அதிகமான எழுத்தாளர்கள் காதல் என்ற கருப் பொருளையே பெரும்பாலும் கையாள்கிறார்கள். சமூகத்தில் எம்மைச் சுற்றி எழுதுவதற்கான நிகழ்வுகள் நிறையவே இருந்தும் காதலை மட்டும் சுற்றி வருவது அவவளவு அரோக்கிமானதல்ல.

உங்கள் கணவர் ஏ.சி.எம். இக்பால் மௌலாவி அவர்கள் தங்களின் இலக்கியப் பணிக்கு எவ்வகையில் உதவி செய்கிறார் என் பதை குறிப்பிடுவீர்களா?

திருமணத்தின் பின் ஒரு பெண் எழுத்துத் துறையில் நீடித் து நிற்ப பதைன் பது கேள்விக்குரிய விடயம் தான். பல பெண்

எழுத்தாளர்கள் திருமண வாழ்வில் நுழைந்த பின் எழுதுவதையே நிறுத்திவிடுவதுண்டு. ஆனால் என் நிலை இதற்கு மாறாக அமைந்துவிட்டது. என்னை மென்மேலும் எழுதத் தான்டுவதும், உற்சாகப்படுத்துவதும், என் வெற்றிக்கு துணை நின்று உழைப்பதும் என் கணவர்தான். எனது எழுத்து முயற்சிகளில் அவரது பங்களிப்புப் பற்றி கூறியாக வேண்டும். எனக்காகவே எக்சி பதிப்பகம் எனும் பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பல நூல்களையும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

உங்கள் மகளான இன்வீரா இக்பால் அவர்கள் இலக்கியத் துறையில் ஈடுபாடு காட்டி வருவது பற்றி?

எனது மகள் இன்வீரா இக்பால் சிறு வயதிலிருந்தே இலக்கியத் துறையில் மிகவும் அற்வமுடையவள். பல சிறுக்கதைப் போட்டிகளில் பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார். பூ முகத்தில் புன்னகை என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இதைத்தவிர அண்மையில் ஒரு சமூக நாவலையும் எழுதியள்ளார். இவரின் இலக்கியத்துறை ஈடுபாடு எனக்கு மகிழ்ச்சியையும், ஆத்ம திருப்தியையும் தந்துள்ளது. இவரைப் போன்றே எனது மற்றொரு மகளான இன்வீரா இக்பாலும் எழுத்தார்வம் உள்ளவர். பல கதைகளையும் எழுதியள்ளார். எனது மகன் அஷ்பாக் அறைமத் சிறந்த ஓவியராவார். அந்புதமாக ஓவியங்களை வரையும் ஆற்றல் உள்ளவர்.

இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு கிடைகின்ற விமர்சனங்கள், விருதுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்து?

இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு விமர்சனங்கள் நிச்சயம் தேவை. அந்த விமர்சனங்கள் தான் ஒரு படைப்பாளியை சிறந்த படைப்பாளியாக உருவாக்க உதவும். விமர்சனங்கள் என்ற பெயரில் ஒரு படைப்பாளியை, படைப்பை மட்டம் தட்டி எழுதக்கூடாது.

விருதுகளைப்பற்றி சொல்வதானால், விருதுகள் என்பது ஒரு படைப்பாளிக்கு கிடைக்கின்ற ஶிக்கப்பெறிய அங்கீகாரமாகும். இருந்தாலும் இன்று (சில இடங்களில்) வழங்கப்படுகின்ற விருதுகளும், பட்டங்களும் தகுதியானவர்களுக்கு, பொறுத்தமானவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதாக தெரியவில்லை. ஆன் பார்த்து, முகம் பார்த்து பண்ததைப் பெற்றுக் கொண்டும், பொன்னாட்டகளை உரியவர்களிடமிருந்து வாங்கியும் வழங்கப்படுவது ஒரு கேலிக்கூத்தாரும்.

நீங்கள் இனங்களுக்கிடையில் உறவைப் பேணும் வகையில் பல கதைகளையும், வலது குறைந்தோர் சம்பந்தமான பல கதைகளையும் எழுதியிருப்பதாக அறிகிறோம். அது பற்றிக் கூறுங்கள்?

“ எழுத நாட்டைப் பொறுத்தவரை பல்லின மக்களும் வாழும் நாடு இது. இனக்களுக்கிடையே நல்லுறவும், புரிந்துணர்வும் இருந்தால்தான் நாடும், மக்களும் நன்றாக இருக்க முடியும். எனவே தான் இனங்களை இணைக்கின்ற சிறுக்கதையைப் பழுதி வழங்கினான். அவற்றிற்காக பரிசுகளும் பெற்றுள்ளேன்.

மேலும் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் திறொரியிய இல்லாபிய அங்கவீனர் நிலையத்தில் விழிப்புலன் இழந்த மாணவர்களுக்கு ஆசிரியப்பணி செய்யும் பாக்கியும் எனக்கு கிடைத்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்த நிலையத்தின் ஸ்தாபகரும், அர்ப்பணப்போடு பணி புரியும் ஆயுத்காலத் தலைவருமான சகோதரர் அல்ஹாஜ் ஜிப்ரி ஹனிபா அவர்களுக்கு நான் என்றும் நன்றி கூறுக்கடமைப்பட்டுள்ளேன். அந்த மாணவர்களுடன் நெருங்கிப் பழியை என்னால் அவர்களின் உணர்வுகள், மனக்காய்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏக்கங்கள் என்பவற்றை இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவற்றை வைத்து பல சிறுக்கதைகளையும் எழுதியுள்ளேன்.

இலக்கிய உலகில் உங்களுக்கு மறக்க இயலாத சம்பவங்கள் இருப்பின் குறிப்பிடுங்கள்?

மறக்க முடியாத சம்பவங்கள் சில இருந்த போதும் ஓரிரண்டைக் குறிப்பிடலாம். 1983 ஆம் ஆண்டு தேசிய இளைஞர் சேவை மற்றும் கலந்துணை மாவட்டத்தில் நடத்திய ஹஜ் விழா போட்டிகள் நான்கில் (இல்லாமிய கீதம், கவிதை, அறபு எழுத்தணி, கட்டுரை) நானும் கலந்து கொண்டேன். அந்த நான்கு போட்டிகளிலுமே எனக்கு முதலிடம் கிடைத்தது. மேடையில் பரிசு வாங்கிவிட்டு கீழே இருங்க முன் அடுத்த பரிசுக்காக அழைக்கப்பட்டேன். இப்படி நான்கு தடவைகளும் அழைக்கப்பட்ட போது அந்தப் பரிசுகளை பார்வையாளரின் கருகோசத்துக்கு மத்தியில் வாங்கிக் கொண்டு கீழே இருங்கி வந்தேன். இது மறக்க முடியாத அனுபவம். 2003 ஆம் ஆண்டில் திரை மாரிய தீர்மானங்கள் வெளியிட்டு விழாவிற்கு தமிழகத்தின் பிரபல எழுத்தாளரும், ஆய்வாளருமான டாக்டர் ஹிமானா கையைத் தீவிர அவர்கள் வருகை தந்து சிறுப்பித்தார். என் அழைப்பை மதித்து என்னை கெளரவப்படுத்திய அன்றைய நிகழ்வை என்றும் மறக்க முடியாது.

ஏற்கனகவே நான் கூறிய மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் நடாத்திய சிறுக்கதைப் போட்டியில் முதற் பரிசுக் கந்தகப் பதக்கம் கிடைத்தது. இரண்டரைப் பவுண் எடையுள்ள தங்கப் பதக்கத்தை அன்றைய நிகழ்வில் தலைவர் அத்ரப் பார்க்களின் கரங்களால் பெற்றுக் கொண்டேன். இந்த பரிசை, கெளரவத்தை என்றும் மறக்க முடியாது. இவை தவிர நான் பல போட்டிகளில் கலந்து பரிசு பெற்ற போதும் 2008, 2009 ஆகிய ஆண்டுகளில் தென் இந்தியாவில் நடந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்ட சர்வதேச நாவல், சிறுக்கதை, கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசு கிடைத்துமை மறக்க முடியாத அனுபவமாகும்.

புங்காவனம் இதழ் பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

புங்காவனத்தின் பன்னிரண்டாவது இதழ் இது. நொடர்ந்தும் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பதே ஒரு சாதனதான். இதழ் ஆசிரியருக்கும், ஆசிரிய குழுவினருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். புங்காவனத்தில் பூத்திருக்கின்ற ஆக்கங்கள் அனைத்தும் தரம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. இதற்கு முன்னும் பெண்களால் வெளியிடப்பட கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள், இலக்கிய இதழ்கள் பலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன். இருப்பினும் அனுப்போடு ஒப்பிடும் போது புங்காவனம் தரமானதொரு இலக்கிய இதழாக இருக்கிறது!!!

கெளரவரி

மொழியெயர்ப்புக் கதை

செலினா ஹ்ராஸென் (பங்களாதேவி)
தமிழில்: அஷ்ர.ப் சிஹாப்தீன்

மலோகாவை அவளது கணவன் லத்தீப்தான் கழுத்தை அறுத்துக் கொலை செய்திருந்தான். பிறகு அவளது கழுத்தைத் துண்டாடிப் பிணத்தை பகால்ஜோரா கிராமத்துக்கு அருகில் ஜலியாபீலில் வீசினான்.

பினாம் நீருக்கு அடியில் கிடந்து ஊறிப் பிறகு மேலே வந்தது. இரண்டு தினங்களின் பின்னர் உடல் அழுக ஆரம்பித்ததும் அங்கு கழுகுகள் வட்டமிட ஆரம்பித்தன.

மலோகாவின் இரு சகோதரர்களும் பிணத்தை ஜலியாபீலில் இருந்து தூர்க்காட்டு கணவாய் வரியாக இழுத்துச் செல்ல முயற்சித்தார்கள். ஆனால் உடல் சிதைவடைந்திருந்ததால் முயற்சியைக் கைவிட்டார்கள். அதனால் உடலை ரோமேஸ்வரி அற்றின் நீரோட்டத்தில் செல்ல விட்டார்கள். இது குறித்து அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வருத்தம் இருக்கவே செய்தது. பிறகு இதைவிட வேறு சிறந்த வழியில்லை என்ற திருப்தியிடன் அவர்கள் வீடு திரும்பினார்கள். அழுகிய உடலின் வாசம் அவர்களோடு இருந்தது.

மூஸலீம் பெண்ணான மலோகாவின் உடலை இறுதிக் கடமைகளைச் செய்து அடக்கம் செய்ய வாய்ப்பிருக்கவில்லை. மலோகா சிறுவயதிலேயே மெளவில் சாஹரிபிடம் குர்ஆன் ஓதக் கந்திருந்தாள். வருத்தத்தின் ஒவ்வொரு ரமளான் மாதத்திலும் குர்ஆனை முழுவதுமாக ஒரு முறை ஓதி முடிப்பது மலோகாவின் வழக்கமாக இருந்தது. ரமளான் முழுவதும் தவறாமல் நோன்பு பிடிப்பாள். அவளது மார்க்க நம்பிக்கையில் எந்த விதமான குறைபாடும் இருக்கவில்லை.

மலோகா இப்போது எங்கே போவான்? குளிர்ந்த நீரின் வருடல் அவருக்கு உணர்வைத் தந்தது. சோமேஸ்வரி அற்றின் மார்பில் மிதந்தபடி கிடந்த அவருக்கு முன்னால் சுவர்க்கமோ நரகமோ இருக்கவில்லை. அவளது உடலின் அழுகிய சதைத் துண்டங்களைச் சிறியவையும் பெரியவையுமான மீன்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து ஆவலூடன் தின்று கொண்டிருந்தன. ஆக, நான் இன்னும் பூமியில்தான் இருக்கிறேன். எனது உடல் எங்கே போனது? விழுமத்தனமானதும் அசிங்கமானதுமான வதந்திகளால் குறி வைக்கப்பட்ட உடல் அல்லவா அது?

அவள் இப்போது அவளது கணவனின் வீட்டுக்கு முன்னால் நின்றிருந்தாள்.

அது பிற்பகல் வேளை. லத்தீப் முதலாவது மனைவி அடுப்பில் நெருப்பு மூடியிருந்தாள். பானைக்குள் சோாறு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. வரவேற் பறைக்குள் அமர்ந்திருந்த லத்தீப் ஹ்ராக்கா புகைத்துக் கொண்டிருந்தான். உணவு சமைத்த முடிந்ததும் அவன் அதை ரூசித்துச்

சாப்பிடுவான். குடான் உணவில் மட்டும்தான் அவனுக்கு விருப்பம். ஆறிப் போன உணவைத் தொடவே மாட்டான்.

மலோகாவின் கொலைக்குப் பிறகு லத்தீபின் முதலாவது மனைவி பத்தடத்தில் இருந்தாள். தனது கணவனை நினைத்து அச்சத்துடன் இருந்தாள். அவனை அவள் நோக்குந் தோற்றலாம் அவனது கழுத்துக்கு மேல் அவனது தலை இல்லாமலிருப்பது போல் தோன்றிற்று. பயத்தாலும் வேதனையாலும் அவனது கண்களில் நீர் கோத்தது. அவள் எந்த வார்த்தையும் பேசவில்லை.

ஓர் ஆழ துயரம் எஞ்சோரமும் அவளது நெஞ்சை அழுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. இனம் பெண் கொலையில் பொலீஸ் வரவில்லை. பொலீஸ் நிலையப் பதிவுகளில் இது புற்றி ஒரு குறிப்புத்தானும் இடம்பெறவில்லை. கொலை இதைப் பற்றிய சிந்தனையையே அவனால் தாங்க முடியவில்லை. கொலை நடந்த சில நாட்களாக பொலீஸ் வீட்டுக்கு வருமோ என்று தொடர்ந்து யெற்றபடியிருந்தாள். அந்தப் பயம் இப்போது போய்விட்டது. ஆனால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் மனச்சாட்சியின் பயத்தை நீக்குவது எப்படி? இரவில் தனியே வெளியே செல்வதற்குக் கூடப் பயப்பட்டாள்.

அன்று பிற்பகல் சோாறு வடித்த கஞ்சியை எடுத்துக் கொண்டு மாட்டுத் தொழுவத்துக்குள் நுழைந்த அவள் திகிலைடந்து அச்சத்தில் அலறினாள். கொதிக்கும் சோந்துக் கஞ்சிப் பாத்திரம் அவளது காலில் விழுந்தது. அவனது அலறவில் அதிர்ச்சியற்று வீட்டுக்குள்ளிருந்த அனைவரும் வெளியே ஓடி வந்தார்கள்.

‘என்ன ஆச்சு... என்ன நடந்திச்சு...?’

‘மலேக்கா! மலேக்கா...! தலையில்லாத மலேக்கா...!’ - லத்தீபின் முதலாவது மனைவி சத்தமிட்டாள்.

‘வாயை மூடு! சத்தம் போடாதே!’ - லத்தீப் சொன்னான்.

மற்றவர்கள் கேட்டார்கள். ‘எங்கே... அவள் எங்கே...?’

‘அதோ... அதோ... அந்தா இருக்கிறாள்... அந்த இடத்தில்...’

லத்தீப் பாய்ந்து சென்று மனைவின் கூந்தலைக் கஷ்ணையாப் பிடித்து இழுத்தான். தனது முழுதியால் பலமாக அவளைத் தாக்கினான். அவள் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையானாள்.

இருவு லத்தீப் வரவேற்பறையில் அமர்ந்திருந்த போது விசும்பலூடன் ஒரு கூரல் கேட்டது.

‘நான் அப்படி என்ன தவறு செய்து விட்டேன்...?’

லத்தீப் திகைத்தான். வேகமாக அவன் எழும்பிய வேகத்தில் தலையைத் துணில் முட்டிக் கொண்டான். மிகச் சன்னமாக ஒலித்த அக்குரல் கேட்டு

அவனுக்கு மனக்குழப்பம் ஏற்பட்டது. அச்ச குழல் படர்வதைப் போல் அவன் உணர்ந்தான். பின்னர் தன்னையறியாமல் மெதுவாகப் பிதற்ற ஆரம்பித்தான்.

‘எதுக்காக மனிக்கா உன்பால் ஈர்க்கப்பட்டான். நான் ஒரு கிழவன் என்றா நினைத்தாய்? நான் கிழவனா... ஆஹ்? இல்லை. எதுக்காக நான் அப்படிச் சிந்திக்க வேண்டும்? இந்த வயது உனக்கு இடைவெளி கூடியது அல்ல. எனக்கும் உனக்குமான வயது இடைவெளி 36 வருடங்கள் தானே! ஆண்களுக்கு வயது ஒரு விடயமே இல்லை!’

ஒரு சிரிப்பு வெளிப்பட்டது.

லத்தீப் வீட்டுக்குள் ஓடிக் கதவைப் பின்புறமாகத் தாழிட்டுக் கொண்டான். ஒரு நிழல் வீட்டு முறைத்தில் நகர்வதைக் கண்ட அச்சத்தின் காரணமான அவனது உடல் நடுங்கிறுந்து. பயத்தைத் தெளிவிக்க தனது நெஞ்சில் துப்பிக் கொண்டான். தான் கண்டது ஒரு மாயத் தோற்றுமதான் என்று நினைக்க முயன்றான்.

‘இந்தக் கேடு கெட்டவள் வாழும்போதும் வேசை. செத்த பிறகும் கூட வேசையாகத்தான் இருக்கிறான்!’

மலேக்கா கணவனின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்ட போது நள்ளிரவாகியிருந்தது. நிலவொளியில் எல்லாமே குளித்துக் கிடந்தன. இப்படியொரு அழகிய நிலவொளிக் காட்சியை அவன் வாழ்நாளிலேயே கண்டத்தல்லை. அவனிடமிருந்து ஒரு பெருமச்சு வெளிப்பட்டது. திந்த வெளியில் நின்றிருந்த பனை மரத்தின் கீழ் அமர்ந்தாள். மரத்தின் நீளத்தையும் ஆகாயத்தின் உயர்த்தையும் இரசித்தாள். இறங்கையெல்லாம் இரசிக்கும் வாய்ப்பு அவளுக்கு முன்னர் வாய்த்திருக்கவேயில்லை.

அவனது வாழ்க்கை கட்டிலறைக்கும், சமையலறைக்கும், மாட்டுத் தொழுவத்துக்கும், நீரோடைக்குமிடையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. முன்னரைப் போல் அவளைச் சுற்றி இப்போது வெளிசமில்லை. இப்போது இந்த மிருதுவான மேகங்களுக்குள் ஒரு சின்னஞ் சிறுமியைப் போல ஒளித்துப் பிடித்து விணையாடலாம். அவனுக்கு விணையாட வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் அது அவளால் முடியாது. அவளுக்கு விசனமாக இருந்தது.

‘கொஞ்சம் தூரத்தே தெரிகின்ற மரங்களுக்குப் பின்னால்தான் மனிக்காவின் வீடு அமைந்துள்ளது. மனிக்காவை நானும் விரும்பத்தான் செய்தேன். கொஞ்சம் மனதின் ஆறுதலுக்கான ஒரு சின்னக் காதல் அது. இதயத்தின் மனப்புவமான காதலை மனிக்கு புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டான். உடலியல் தூண்டல் பற்றி மட்டுமே அவன் கவனம் செலுத்தினான். அவனுக்கு எனது உடலின் மேல் மட்டுமே ஆற்றவும் இருந்தது. அதற்கு நான் இசைந்து கொடுக்கவில்லை. காதல் இல்லாத உடலின்பத்துக்கு நான் எப்படி உடன்பட முடியும்? அது அவ்வளவு கலபமான விடயமா என்ன?’

மலேக்கா பனை மரத்தின் நிழலில் தன்னைக் கண்டதைந்தான். இல்லை. அது அங்குவே கலபமான விடயம் அல்ல. அவளைப் பொறுத்தவரை

காதலற்ற உடலியல் தொடர்பு ஒரு பாவம். மனிக்கா அவளை விரும்ப ஆரம்பித்ததும் அவன் குற்றவாளியானாள். அதுதான் அவன் புரிந்த ஒரே குறுறும். லத்தீப்னால் அதுனைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. எனவே, ‘மலேக்கா கள்ளத் தொடர்பு வைத்திருக்கும் ஒழுக்கம் கெட்டவள்’ என்ற கதையை லத்தீப் பரப்ப ஆரம்பித்தான்.

பாவம் என்றால் என்ன? ஒழுக்கம் என்றால் என்ன? மரணம் என்பது என்ன? மரணத்துக்குப் பிறகு என்ன? மலேக்காவுக்கு இவை பற்றிய எந்தப் புரிதல்களும் கிடையாது. அவற்றைப் பற்றி இப்போதும் கூட ஏதும் தெரியாது. அவளது இருபத்தாறு வருட வாழ்வு கேள்விக் குறியுடன் நிறுத்தப்பட்டது. நான்கு மனைவியருடன் வாழ்ம் ஓர் ஆண் ஒழுக்கமுள்ளவாகக் கருதப்படுகிறான். அவனது குடும்பத்தின் கெளரவத்தைக் காப்பவாகச் சிறுப்பிக்கப்படுகிறான். மறுதலமூகப் பர்த்தால் நான்கு மனைவியரில் ஒரு மனைவியாக அல்லாமல் அனுபுக்காக ஏங்கிச் சுங்று வித்தியாசமாக வாழ்வதற்கு ஒரு பெண் விரும்பினால் அவள் குடும்பத்துக்கு அகெள்ளவும் செய்தவளாகக் கருதப்படுகிறான். எனவே அவள் செத்தேயாக வேண்டும்.

மலேக்கா பனை மரத்தின் உச்சியில் அமர்ந்தாள். அங்கிருந்து கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை கிராமத்தைப் பார்த்தாள். கிராமத்துக்கு அப்பால் உள்ள கிராமங்களையும் நாட்டுப் புறங்களையும் அவளால் பார்க்க முடிந்தது. மனிதர்களைல்லாம் எங்கே போனார்கள் என்று அவள் ஆச்சரியப்பட்டாள். அவளுக்கு மனிதர்களைப் பார்க்க வேண்டும் போல் இருந்தது. மனிதர்களைப் பார்க்க அவளால் எங்கு போக முடியும்? சகோதரனின் வீட்டிலிருந்து அவளைக் காப்பாற்றி லத்தீபுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்த பாடசாலை ஆசிரியை ஞாபகம் வந்தார். இல்லை. ஆசிரியை விட்டு வேண்டும். லத்தீபுக்குத்தான் ஆசிரியை நல்லவர். அந்த நலவு, நன்மையைக் கொண்டு வரவில்லை. அவ்வளவுகுதான்! அப்படியாயின் அவளது சகோதரர்கள்?

பனை மரத்தின் உச்சியிலிருந்து பொரோகுத்துரி கிராமத்தை மலேக்கா பார்த்தாள். ஒரு காலத்தில் அந்தக் கிராமத்தில் அவளது தந்தையாருக்கு நிலபுலன்கள் இருந்தன. இப்போது இல்லை. அவளது இரு சகோதரர்களும் வயல் வேலைகளைத்தான் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மலேக்காவின் தந்தை ஜெந்து வருடங்களுக்கு முன் மரணமானார். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் தாயாருக்குச் சித்த கவாதீஸ் ஏற்பட்டிருந்தது. அவர் இப்போது வீட்டில் தங்குவது கிடையாது. தெருக்களில் தீரிந்து கொண்டிருக்கும் அவர் எங்கே சாப்பிடுகிறார். எங்கே உறங்குகிறார் என்று யாருக்கும் தெரியாது. சகோதரர்களின் வீடுகளில் கூடுகே உற்புப்பு நிறைய உண்பதற்கில்லை என்ற நிலையில் மலேக்கா அவர்களுக்குப் பெரும் பாரமாயிருந்தாள். பட்டினி கிடந்த போதும் ஒரு காலத்தில் அவர் களது தந்தையார் பெரும் நிலபுலன்களோடு முழுந்தவர் என்ற பெருமை மட்டும் குறைந்ததில்லை. இப்போது அவை இல்லா விட்டால் என்ன? கொரவுமும் மரியாதையும் கொண்ட பரம்பரையில் வந்தவர்களைல்லவா அவர்கள்? இதனால்தான் தமக்கு விருப்பமில்லாத போதும் கள்ளத் தொடர்பு வைத்திருந்த தங்களது தங்கையைப் புதைகுழிக்கு அனுப்பினார்கள். நிரிகளும் கழுகுகளும் அவளது உடலைத் தின்பதால் எவ்வாறு அவர்களது குடும்ப கூப்பற்றுப்படும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் என்னிப் பார்க்கவில்லை. உரிய சமயச்

சடங்குகளுடன் உடல் அடக்கம் செய்யப்படவில்லையென்றால் எவ்வாறு குடும்பப் புகழ் ஒங்கும் என்பதையும் அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டதெல்லாம் அவள் மீதான பிழையான குற்றச்சாட்டை மட்டுமே!

மலேக்கா பெருமூச்சு விட்டாள். மரத்திலிருந்து இறங்கிக் கீழே வந்தாள். சூரியன் இன்னும் வெளிவரவில்லை. தனது சகோதரர்களின் வீடு நோக்கி நகர்ந்தாள். அவளது முத்த சகோதரனின் மனைவி எஞ்சியிருந்த அரிசிக் கஞ்சியை மாட்டுத் தொழுவத்துக்கு அருகே ஊற்றிக் கொண்டிருந்தார். சிற்த சுவாதீஸ்மற்று மலேக்காவின் தாயார் அழக்கடைந்த தலையுடன் - ஒரு சிறிய முரட்டுத் துணி அணிந்த நிலையில் - அநேகமாகவும் நிர்வாணியாகத் தொழுவத்தடியில் ஊற்றுப்பட்ட கஞ்சியிலிருந்த சோற்றுப் பருக்கைகளைப் பொறுக்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு தாய்க் கோழி தனது பத்துக் குஞ்சுகளுடன் அவரைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. மலேக்காவின் தாயாருக்கு அந்தக் கோழி பயப்பட்டாகத் தெரியவில்லை. அது மட்டுமேன்றி தனது குஞ்சுகளைச் 'ச்சு' என்று அவர் விரட்டும் போதெல்லாம் அந்தத் தாய்க் கோழி அவருடன் சண்டையிட முயற்சித்தது. அத்துடன் அவரை அந்த இடத்திலிருந்து ஒதுங்கியிருக்கக் கூடிய முயற்சியிலும் ஈடுபட்டது. பிறகு தனது குஞ்சுகளைக் கஞ்சி ஊற்றுப்பட்ட இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று நிலத்தில் கிடந்த சோற்றுப் பருக்கைகளைக் கொத்தித் திண்ண விட்டது.

தனது தாய் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் அமர்ந்திருப்பதை மலேக்கா பார்த்தாள். ஒரு கோழியை எதிர்த்துச் சண்டையிடக் கூட இயலாத நிலையில் அவர் இருந்தார். மலேக்காவின் இதயம் வேதனையில் வெடித்து விடும் போல் இருந்தது. அவளது தாயாரும் ஒரு கோழியும் - ஒரு கோழியும் அவளது தாயாரும்! அத்தாயாரின் ஆண் மக்களோ குடும்ப கௌரவம் புற்றி அதிக அக்கறை செலுத்துகிறார்கள். மலேக்காவுக்குச் சந்தமிட்டுச் சிரிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. ஆணால் அவளால் முடியாது!

தனது இளைய சகோதரனும் மனைவியும் வரவேற்பறையில் அமர்ந்திருப்பதை மலேக்கா கண்டாள். அவர்கள் மலேக்காவைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவளது சின்ன மதினி ஓரளவு அழகானவள். ஆணால் கரவாம் பிடித்தவள். சகோதரர்களின் வீட்டில் வாழ்ந்த நாட்களில் மலேக்காவுடன் கட்டுமையாக நடந்து கொண்டவள். இப்போதும் கூட கணவரைப் பார்த்து வெறுப்புக் கலந்த வார்த்தைகளால் சொன்னாள்..

'அவள் செத்துப் போனது நல்லதுதான். அவள் செய்த குற்றத்துக்குச் சரிபான தண்டனைதான் கிடைத்திருக்கிறது.'

அப்துல் ஜப்பார், மலேக்காவின் சகோதரன் விசனத்துடன் சொன்னான்..

'ம... அது அவளுக்கு விடுதலைதான். ஆணால் பிரச்சினை என்னவென்றால் குடும்ப செலாவத்துக்கு இழுக்குத் தேடித் தந்து விட்டாள் என்பதுதான். தெருவில் நடந்து போவதற்குக்கூட என்னவோ மாதிரியாக இருக்கிறது. சண்கள் இந்த விடயங்களைப் பற்றிந்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

'சனங்களின் கதைகளை விடுங்கள். எனது தாய் வீட்டுக்குப் போய் எப்படி அவர்களது முகத்தில் முளிப்பது என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை.'

என்று சொன்ன ரஹ்மா - அப்துல் ஜப்பாரின் மனைவி, முற்றத்தில் அசையும் நிழலைக் கண்டு தன்னை மறந்து கவினாள்.

'ஆ.... ம்மா....!'

'என்ன... என்ன நடந்துச்சு...?' - அப்துல் ஜப்பார் கேட்டான்.

'மலேக்கா... மலேக்கா.... தலையில்லாத மலேக்கா...!' - ரஹ்மா பயந்து அலறினாள்.

'இதென்ன பைத்தியாக்காரத்தனம்.. அது எப்படி சாத்தியமாகும்?'

'அதோ... அதோ... அந்தா இருக்கிறாள்... அந்த இடத்தில....'

அலறால் சுத்தத்தைக் கேட்ட அப்துல் ஜப்பாரின் தாயாருக்கு என்ன புரிந்ததோ தெரியவில்லை, வாரிச் சுருட்டுக் கொண்டு மாட்டுத் தொழுவத்திலிருந்து ஓட்ட தொடங்க, மாட்டுச் சாணத்தில் வழுக்கி வீட்டு முற்றத்தில் பின்பூரும் அடிப்பட விழுந்தார். கண்கள் மேலே சொருகிக் கொள்ள விழுந்து அடிப்பட வேதனையில் முனங்கத் தொடங்கினார்.

'என் மலேக்கா... என் அன்பு மலேக்கா....!'

உதவியற்றதும் பலவீனமானதுமான அப்துல் ஜப்பாரின் தாயாருடைய நிலை மரணத்தின் வாயிலில் ஒரு கோழியின் நிலைமையை விட மோசாமானதாக இருந்தது. வீட்டுக்குள் அவரவர் அறைக்குள்ளிருந்து எல்லோரும் வெளியே வந்தார்கள். அவருடைய வாய்க்குள் நீர் ஊற்ற முனைந்தார்கள். ஆணால் ஊற்றுப்பட்ட நீர் கடவைய் வழியே வெளியேறியது.

மலேக்கா நடப்பெற்றை அசையாமல் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தனது தாயார் மரணத்திலாவது நிம்மதியைத் தேடிக் கொண்டதில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

அந்த இடத்திலிருந்து பறந்து கோணு மாஸ்டர் வீட்டுக்கு வந்தாள் மலேக்கா. ஏராளமான மரங்களால் சூழப்பட்ட அமைதியான வீடு அது. கால் நடைகள் யாவும் மேய்ச் சலுக்குப் போயிருந்ததால் காவியாயிருந்த மாட்டுத் தொழுவத்துக்கு அருகில் வந்து நின்றாள். மாஸ்டர் வீட்டுத் தீண்ணையில் ஒரு மெத்தையில் அமர்ந்து காலையுனவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். பாடசாலைக்குச் செல்லும் நேரம் அது. அவரது எட்டுப் பிள்ளைகளும் அவர் அருகேயிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரைத் தவிர ஏனைய எழுவரும் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டியவர்கள். அலிமுன் சொன்னாள்..

'அவள் கள்ளத் தொடர்பு வைத்திருந்தால் யாருக்கென்ன... அதுக்காக எதுக்குக் கொலை செய்யனும்?'

மலேக்காவுக்கு நேர்ந்த துயரத்துக்காக அலிமுன் வருத்தப்பட்டாள். இது விடயமாக அடிக்கடி தனது கணவருடன் பல முறை பேசியிருக்கிறாள்.

மாஸ்டர் சொன்னார்..

‘சட்டத்தை யாரும் கையிலெடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. உனக்கு உன் மணவியில் விருப்பம் இல்லையென்றால் விலகிக் கொண்டு அவளது இஷ்டத்துக்கு விட்டு விட வேண்டும். அவள் வேறு யாரையாவது விரும்பினால் அவள் அவனுடன் போகட்டும். ஆனால் உனக்கு அவளைக் கொல்லும் அறிகாரமெல்லாம் கிடையாது.’

மாஸ்டர் ஏசிய பிறகுதான் இரண்டு சகோதரர்களும் மலேக்காவின் உடலை மீட்கச் சென்றார் கள். அவளது மரணச் செய்தி அவர்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கவோ கோபப்படுத்தவோ இல்லை. ஒரு மனிதன் இன்னொருவரைக் கொல்வது அவ்வளவு சாதாரணமா என்கிற ஒரு வியப்புடன் வெற்றுப் பார்வையுடன் அவர்கள் நின்றிருந்தார்கள்.

அந்தே நின்றிருந்த ஹனீப் வெடியக் சொன்னான்..

‘நீயோரு செம்மறி! ஒருபோதும் மனிசனாக மாட்டாய்! நீ எப்போதும் ஒரு பசுமாடு மாதிரியே இரு!’

ஒர் ஆடி என்ற நிலையிலிருந்து பசு மாடாக்கதான் தரம் உயர்ந்தது குறித்து அப்தால் ஜப்பார் மகிழ்ச்சியடைந்தான். இது தனது பெருமையை மேலும் அறிகிரிப்பதாக அவன் நினைத்தான்.

அவர்களிடம் மாஸ்டர் சொன்னார்..

‘ஏழாக்கு எப்போதும் உள்ளது ஒரு கொரவம்தான். அதுதான் அவனுக்குத் தினமும் இரண்டு வேளை முழு உணவு கிடைப்பது. பசியாய்க் கிடப்பதிலும் புல்லையும் வேரையும் சாப்பிடுவதிலும் என்ன கொரவம் இருக்கிறது? ஒருவருடைய வயிறுதான் கொரவம். அது ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பொன்னாக இருந்தாலும் சரி. கொரவம் வேறு எதிலும் கிடையாது. ஒரு பெண் நல்லொழுக்கமுள்ளவாக இருப்பதிலும் ஒர் ஆண் நந்பண்டின்வானாக இருப்பதிலும் மட்டும் கொரவம் தங்கியிருப்பதில்லை..’

இந்த உலகத்தில் அப்தால் ஜப்பார்களால் இந்தத் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதைப் புரிந்து கொள்ளும் தேவையும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. அதனால்தான் அவர்கள் பெரும்பான்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாஸ்டர் ஒரு தனி மனிதர். அவருக்குக் காது கொடுக்கும் அவசியம் அவர்களுக்கு இல்லை. அப்படியிருந்த போதும் யாரால் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ அவர்கள் புரிந்து கொள்ளட்டும் என்று மாஸ்டர் தனது கருத்தைக் கூறி முடித்தார்.

இந்தத் தத்துவத்தைப் பயமின்றிச் சொல்வதால் மாஸ்டரை யாராவது கொலை செய்துவிடக் கூடும் என்று மலேக்கா அஞ்சினாள். ‘கொலை.... கொலை....’

இந்தச் சொற்கள் உணர்வுக் கோந்தவிப்புடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மலேக்கா அலிமுன் இருக்குமிடத்தைத் தொடர்ந்தாள். வீட்டு வேலைகளில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த அலிமுன் மலேக்காவின் நிழல் கண்ணில் படவில்லை. மலேக்கா அமைதி நிறைந்த அந்த வீட்டில் நீண்ட நேரம் தரித்து நின்றாள்.

சந்தைப் பகுதிக்கு வந்த மலேக்கா கலுாமுல்லாவின் தேநீர்க் கடைக்கு அருகில் நின்றாள்.

அப்தால் ஜப்பாரின் தாயார் இறந்துவிட்டார். இப்போது ‘பைத்தியக்காரி’ இறந்து விட்டாள் என்று பேசப்பட்டது. ஒரு சொல் மற்றொன்றை இதைத்துக் கொண்டே வந்தது. இப்போதைய கலந்துரையாடவின் கருப்பொருள் மலேக்கா. தூர்க்காபூரில் பொலிஸ் அதிகாரியாகக் கடமை புரியும் ஒரு முன்லிம் ஹவ்லாதர் லீவுக்கு வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். குடும்ப கெளரவும் பற்றி மிக அதிகம் அக்கறை கொண்ட மிக முக்கியமான புள்ளி அவர். உரத்த குரலிலேயே எப்போதும் பேசவார். அவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்..

‘தூர்க்காபூரில் நடந்த சம்பவம் உங்களுக்குத் தெரியும்தானே... தனது முத்த சகோதரனின் மனைவியடைய தலையை ஒருத்தன் பொலிஸ் நிலையத்துக்குக் கொண்டு வந்தான். குடும்ப கெளரவுத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்த வேசையைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று சொன்னான். கொஞ்சம் போசித்துப் பாருங்கள்... எத்தகையதொரு உயர்ந்த பண்பு அவனுக்கு...!’

பின்னாலிருந்து ஒருவன் சொன்னான்..

‘அந்தப் போக்கிரியைப் பற்றி இங்கே பேசவேண்டாம். தனது முத்த சகோதரனின் மனைவியை தனது இச்சைக்கு இணங்க வைக்க முயற்சித்துவன் அவன். அவன் அதற்கு மறுந்த காரணத்தால்தான் அவளை அவன் கொலை செய்தான்.’

ஹவ்லாதருக்கு ஏரிச்சல் வந்தது.

‘சில நேரம் ஆண்கள் அப்படி நடந்து கொள்வதாண்டுதான்... குடும்ப கெளரவுத்தைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு... - அவர் பேச்சை முடிப்பதற்குள் அவரது வார்த்தைகளை மற்றொரு குரல் தொடர்ந்தது.

‘அவன் அப்படிச் செய்தது குடும்ப கெளரவுத்தைக் காப்பாற்றும் நோக்கில்தான்!’

பின்னாலிருந்து மற்றொருவன் சொன்னான்..

‘அவனுக்கு எதிராக வழக்கு நடந்தது... அவன் தூக்கிலிடப்பட்டான்!’

ஹவ்லாதர் சுற்றுக் குழப்பமடைந்தார்.

‘உண்மைதான். அவன் தூக்கிலிடப்பட வேண்டியவன்தான். நாம் இன்னும் பிரிட்டிஷ் சட்டத்துக்குத்தான் அடிப்பிடிந்து நிற்கிறோம். பிரிட்டிஷ் சட்டம் இந்த நாட்டுக்கு ஏற்படுத்தும் அழிவு கொஞ்சநஞ்சமல்ல... குடும்ப

கெளரவத்தைக் காப்பாற்றும் எல்லையை இன்னும் இந்த பிரிட்டிஷ் சட்டம் அடையவில்லை.

அவர் சொல்லி முடித்ததும் சிலர் 'ஹாய்' என்றார்கள். சிலர் சுத்தமிட்டார்கள். ஹாவ்ஸாதர்க்கு மேலும் கலக்கம் உண்டாயிற்று. அவரது வார்த்தைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தோண்டுவதை அவரால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அவர் மேலும் ஏதோ சொல்வதற்கு வாயெடுத்த போது தேநீர்க் கடையருகே ஒரு நிழலைக் கண்டு அலுவினார். சட்டைன் பெஞ்சில் அமர்ந்து மேசையில் தலையைப் பதித்துப் பயத்தில் ஏதோ முன்முனுத்துக் கொண்டு உள்ள ஆரம்பித்தார்.

'என்ன ஆச்சு... என்ன ஆச்சு...?'

- ஒருமித்த குரலில் அவரைச் சூழ இருந்தவர்கள் கேட்டார்கள்.

'மலேக்கா... மலேக்கா... தலையில்லாத மலேக்கா...!'

'மலேக்காவா? எங்கே மலேக்கா..?'

'அதோ... அதோ... அந்தா இருக்கிறாள்... அந்த இடத்தில....'

சிலர் நையாண்டிச் சிரிப்புச் சிரித்தார்கள். மெது மெதுவாக ஒரு பெருஞ் சிரிப்பு தேநீர்க் கடையைச் சுற்றிப் பரவ ஆரம்பித்தது. யாரோ ஒருவன் கிண்டலாகச் சொன்னான்..

'இப்போது பொலிஸார் பேய்களைத் தேடிப் பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் போல் தெரிகிறது.'

ஹவ்ஸாதர் பயத்தின் உச்சத்தில் இருந்தார். அவரால் எந்த வார்த்தையையும் பேச முடியவில்லை. அவர் உள்ளார்ந்த நிலையில் எதையோ உணர்ந்தார். அவர் உண்மையைத்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தாரா? பெண்ணின் கெளரவும் என்ற ஒன்றை ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பாரிய ஒரு சந்தேகம் அவரை வெக்மாகத் தாக்கிறது. ஒரு பொலிஸ்காரரின் வீரத்துடன் கூட அவரால் மீண்டும் நிமிர்ந்து பார்க்கும் துணிவு அவருக்கு வரவில்லை. அந்த நிழல் அவரை மீண்டும் கலங்குத்து விட்டால் என்னாவது?

மலேக்காவுக்குக் கடுமையான கோபம் உண்டானது. அவள் கிராமத்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் திரிந்தாள். பகொல்ஜோரா அவளது பிழந்து இடம். அவளுக்கு மிகவும் பிழித்தமான இடம். அவள் வேறு எங்கும் போக வேண்டியதில்லை. அவளுக்கு மீண்டும் உயிருடன் வாழவேண்டும் என்ற பேராவல் எழுந்தது.

மீண்டும் பகல்ஜோராவில் பிறக்க வேண்டும் என்று அவள் விரும்பினாள். கேற்றுத்தாகவும் அல்ல. கெளரவும் என்ற கருத்தியலின் பின்புறத்தில் உதைப்பதற்காக!!!

கடவுப்பிழவர்

■ நின்தவூர் விப்பலி

எல்லோராலும் எல்லாவற்றாலும் கைவிடப்பட்டவளை நேற்று மாலை சந்தித்த போதுதான் வாழுக்கையின் சில இருண்ட பக்கங்களை கண்டு கொண்டேன்..

கவிதைகள் பற்றிய அவளது கேள்விகளின் வழியே தொடங்கிய எங்கள் சம்பாஷிணை அவள் கனவுகள் பற்றிய வேள்விகள் வரை தொடர்ந்தன..

மூல்லைத்தீவில் பிழந்தவள்.. ஒரு பின்னிரவில் சௌல் விழுந்த சம்பவத்தில் உறவுகளை இழுந்தவள்.. தன்னை விட பலமடங்கு வயதொத்த ஒருவனால் (அ) பலரால் மிக நீண்ட நேரம் கற்ப...ழிக்கப்பட்டவள் வாழுக்கையின் அர்த்தத்தை பத்தாவது வயதில் தொலைத்தவள்.. போராட்டங்களால் தன்னைத் தானே சிறைத்தவள்..

கவிதைகள் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்த என்னை பைத்தியக்காரன் என்று கூட நினைத்திருப்பாள்.. வாழுக்கையின் கண்தியான கணங்களை கடந்து வந்தவனுக்கு கவிதைகளின் அவசியம் அநாவசியமாகவே தோன்றியிருக்கும்..

உன் வாழுக்கை பற்றி ஒரு கவிதை எழுத வேண்டும் என்றேன்.. சிரித்தாள் சிரித்தாள் சிரித்தாள்.. சுத்தமாக சிரித்தாள்.. “உன் கவிதைகளால் எனது இழப்புக்களை மீட்டுத்தர முடியுமா?” என்ற அவளது கேள்வி என்னை சிலுவையில் அறைந்தது..

பெற்றோரை, உறவினரை, சகோதரரை கழிப்பை, காதலை, ஊரை, நிம்மதியை, வாழ்வை இன்னும் எல்லாவற்றையும் இழுந்த ஒருத்தியை நீங்கள் எப்போதேனும் சந்தித்தால் மட்டுமே அதன்தன் வலிகளையும் ரணங்களையும் உணர்வீர்கள்..

அவளது இழப்புக்களை வார்த்தையாக்க முடியாமல் முதன் முறை கவிதையிடம் தோற்றுப் போகிறேன் நான்.. இதற்கு மேல் எழுத கண்ணீரத்தவரி என்னிடம் வேறு மொழிகள் இல்லை!!!

இலக்கிய பின்னாட்டு இலச்சி - 07

(கவிஞர் ஏ. இக்பால்)

1964 கவிலைல்லாம் ஆக்க இலக்கியங்களில் ஈடுபாடுடைய என்னை சமூக ஆய்வு இலக்கியத்துன் திருப்பு முயன்ற அ.ஸ.அப்துல்ஸமது அவர்கள் கல்வி, அரசியல், சமூகத்திற்கு உழைத்த முஸ்லிம்கள் பற்றிய வரலாற்று நூலொன்றை எழுதுமாறு பணித்தார்.

இலமைத்துடிப்பி, எழுத்தார்வம், தேடுதல் முயற்சியில் ஈடுபாடுடைய நான், உடனே அப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டேன். தனிப்பட்ட ஓரிருவரை எழுதுவதைவிட பலரைத் தேர்ந்து எழுதுவதாக உத்தேசித்தேன். அதன் விளைவதான் ‘முஸ்லிம் கலைச்சுடர் மணிகள்’ எனும் எனது முதலாவது நூல்.

ஒன்று கூட்ட மணிகள் பற்றிய நூல்தான் அது. அப்போது அறிஞர் சித்தி லெவ்வெ, எம்.ரி. அங்கர், டி.பி. ஜாயா. அஹுமதி பாரி இந்நால்வரும் உயிரிடன் இல்லை. ஏனைய பதியுறை மஹ்மத், ஏ.எம்.ர. அலீஸ், சேர் ராசிக் பர்ட். ஜ.எல்.ஐ.ம். மாஸ்ஹுர். திருமதி காலித் ஆகியோர் உயிரிடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களை சந்திக்கும் வாப்பிரிகுந்தது. இப்போது இவர்கள் பாருமே உபிருடன் இல்லை.

கிட்டத்தட்ட ஜப்பா வந்தங்களுக்கு முற்பட்ட சம்பவம் அது. கல்வி அமைச்சர் அல்லோஜ் பதியுறை மஹ்மத் அவர்களைச் சந்திக்க அனுமதி பெற்றுச் சொன்னேன். விஷயத்தை விளக்கமாகச் சொன்னேன்.

‘என்னைத் தெரியுமா?’ நான் இரு அமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறேன். இந்தப் பிறவிகள் சிறுமான்மை ஒருவநுக்கு கிட்டாது. என்னைத்தான் முதலாவதாகப் போட வேண்டும் என்றார்.

‘இந்தப் புத்தகம் எழுதுபவன் நான். அதை வெளியிடுபவன் நான். முதலாவது தீர்ண்டாவது எனத் தெரிபவனும் நான் தான்’ என நேன்.

‘அப்படிபென்றால் தர முடியாது’ என்றார்.

நிங்கள் தறுகிய காலத்துள் செய்த சேவைகள் அநேகம். தமிழ் படித்தவர்கள், எங்கள் சமூகத்தவர்கள் உங்களை அறிந்தது குறைவு. அதை நிறைவு செய்யவே இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அது உங்களுக்கு விநியோடுவில்லையானால் விடுகிறேன்’ என்னேன்.

‘நில! இப்போது யாவற்றையும் தர முடியாதே’ என்றார்.

‘ப்போது வர வேண்டுமோ அப்போது வருவேன்’ என்னேன்.

‘அறிவிக்கின்றேன்’ என்றார். வந்து விட்டேன். பின்பு அறிவித்து யாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

அறிஞர் ஏ.எம்.ர. அலீஸ் அவர்களைத் தவிர்ந்த ஏனையோன்று இலக்குவாய்ப்பு சந்திக்க முடிந்தது. ஏ.எம்.ர. அலீஸ் அவர்களை அனுமதி பெற்று. அவர் தனும் நேரத்திலதான் சந்திக்கலாம். அங்கிலம் அவரைச் சந்தித்தேன். கல்வி நிலையிலும். அறிவு நிலையிலும் கால்தாசான நானே அவரைச் சந்தித்தபோதே அவரது மேன்மை புரிந்தது. மன்றத்திற்குத் தாராவாய்களை என்னை மதித்து அவர் கத்தத்தார். காரணம் பின்தான் புரிந்தது. அவர் அல்லாமா இக்பாலை மிகமிக விரும்புபவர். அதனால் இக்பால் என்ற பெயரை குட்டி மகிழ்ந்தவர். எனது பெயர் இக்பால் ஆனதால் எடுத்த எடுப்பிலே மிகப் பங்குவினாவரானார். அதனால் அவர் இவ்வுலகை நீக்கும் வரை என்னுடன் இறுக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தார். நான் ‘பதியுறை மஹ்மத் அவர்கள் தனது பெயரை முதன்மையாகக் கொன்னார்’ என்ற விஷயத்தைச் சொன்னேன். அதற்கு அலீஸ் அவர்கள் இலங்கை இந்தியா மாதிரி பெரிய நாடல்ல. இந்தியாவில் சகல விஷயத்திலும் சேவை செய்தவர்போல் இங்கு யாரும் இல்லை. விரலுக்கு ஏற்ற விக்கம் எப்பார்களோ அந்தனு செய்திருக்கிறார்கள். பதியுறை மஹ்மத் அவர்களும் அவ்விதம் சேவை செய்தவர்தான். செய்துகொண்டுவிருக்கிறார். என் நி அவரை முதன்மையாகப் போடலாம் தானே என்றார். நான் அதிர்ந்தே போனேன். அறிவியல் மேன்மை உடையவர் அலீஸ் என்பது இவ்விடத்தில் பலனானது.

1965 பெப்ருவரியில் எனது ‘முஸ்லிம் கலைச் சுடர் மணிகள்’ நூல் வெளியானது. அறிஞர் அலீஸ் அவர்களையும் சேர்த்தெழுதிய நூலது. அறிஞர் அலீஸ் பற்றி எழுதியவர்களெல்லாம் நான் எழுதிய பின்பே எழுதியவர்கள் தான்.

1942 கனில் அறிஞர் அலீஸ் அவர்கள் உதவி அரசாங்க அதிபராக கல்முனையில் பதவியேற்றார். 1920 கனில் மாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்த கவாயி விபுலானந்தரின் உறவு இங்கே அலீஸ் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. 1943 கனில் கல்லூடு உப்போடை சிவானந்தாவில் கவாயி விபுலானந்தரின் வேண்டுதலால் அலீஸ் அவர்கள் அங்கே சொந்தப்பொடிவு ஏன்றை நிகழ்த்தினார். 1944 கனில் கண்டியில் அரசாங்க அதிபராக அலீஸ் அவர்கள் கடமையாற்றிய காலம், கவாயி விபுலானந்தர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இங்கேயும் அலீஸ் விபுலானந்தர் உறவு மிக இருகியது. இக்காலம் கவாயி விபுலானந்தருக்கு தோற்று நோயான்

கோபானிஸ்பான் - அம்மை நோய் ஏற்பட்டதால் அஸீஸ் அவர்கள் வாழ்ந்த விடுதிக்குச் சுவாமியைக் கூட்டி வந்து ஓர் அறையில் கூழாகும் வரை பூட்டி வைத்துப் பராமரித்தார்.

கவாமி விபுலானந்தர் கல்முனைக்கு அடுத்த காரைத்தீவில் பிறந்தவர். மாப்ராலை உலகறியைச் செய்த மேதை விபுலானந்தருக்கு முஸலிம்களுடைய உறவும் இணைப்பும் அறிகம். அவருடைய பட்டமளிப்பு விழாவில் இரண்டாவது இடத்தை சாப்ரந்தமருது மானிகைக்காட்டைச் சேர்ந்த பிரபல வைத்தியர் முத்துவில் பரிகாரி அவர்களுக்கே வழங்கினார்.

பாணந்தருடைய ஹேன்மூல்லையில் கார்த்திகேக மாஸ்டரிடமும் கா. சிவத்தமிபின் தந்தை கார்த்திகேக தலைமையாசிரியரிடமும் கல்விக்குறுப்புகளுடைக் கூருத்துப் பிரவேசப் பரிசையில் சிற்திபடைந்த எம்.எம். உவைஸ் அவர்களை பேராசிரியர் கவாமி விபுலானந்தர் அவர்களே பரிசீக்கிறார்.

கவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் பிரவேசப் பரிசையில் முதலாவது கேட்ட கேள்வி 'சீறாப்புராணத்தை இப்பற்றிவர் யார்?' உவைஸ் அவர்களுக்கு பதில் தெரியவில்லை. புதில் தெரியாத உவைஸ் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்ட கவாமி அவர்கள் சீறாப்புராணம். இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் மாவற்றையும் அறிமுகம் செய்து படிக்குமாறு வேண்டுகிறார். கவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின் வாரிகாட்டலான எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் இன்று இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர். நூலாசிரியர் என தமிழ் நாடு. இலங்கை. தமிழ் கறும் நல்லுலகேலாம் பிரசித்திபெற்று மினிர்கிறார்.

1950 காலங்குதுப் பின் அறிஞர் அஸீஸ் கொழும்பு ஈழஹிராக் கல்லூரியின் அதிபராகிறார். அதிபர் அஸீஸ் அவர்களின் கீழ் ஆசிரியராக கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் பதவியேற்கிறார்.

இலக்கிய உலகில் அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் எழுதிய ஏழு தமிழ் நாற்கள் முக்கியமானவை.

01. இலங்கையில் இஸ்லாம் - 1963
02. மொழிபொற்றப்புக்கலை - 1965
03. பின்றின் வசியம் - 1967
04. கிழக்காசிரிக்கக் காட்சிகள் - 1967
05. துமிழ் மாத்திரை - 1968
06. அறுபத்து தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ் - 1968
07. ஆயிரிக்க அனுபவங்கள் - 1969

அங்கில நூல் ஒன்றும் உண்டு. அது மிகப் பிரசித்தமானதோன்று:- THE WEST REAPPRAISED - 1964.

பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களும் தமிழ் இலக்கியம் சமயம் சார்ந்த பதினெண்டு நூல்களை வெளியாக்கியுள்ளார். சிங்களத்தில் இது நூல்களை வெளிவரச் செய்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். தாஸ்ராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியிடான் 'இல்லாபியத் துமிழ் இலக்கியம்' நான்கு பாகங்கள் மிக முக்கியமான நூல்களாகும். 22-1/2X14 மில்லிமீட்டர் அளவினால் அந்நூல்கள் முதலாம் பாகம் 631 பக்கங்களைக் கொண்டது. தொடக்கக் காலத்துடன் கி.பி. 1700 வரை இது 'இல்லாபிய இலக்கியம்' பற்றிக் கூறும். இரண்டாம் பாகம் 662 பக்கங்களைக் கொண்டது. இது இல்லாபியக் காப்பியக்கள் பற்றிக் கூறும். மூன்றாம் பாகம் 614 பக்கங்களைக் கொண்டது. இது சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றிக் கூறும். நான்காம் பாகம் 680 பக்கங்களைக் கொண்டது. இது குபி மெப்புஞ்சான இலக்கியங்கள் பற்றிக் கூறும். இந்நூல்கள் வெளிவர, எழுத பக்கப்பல்மாக நின்றவர் பேராசிரியர் டாக்டர் பி.மு. அழைமல்கான் அவர்களாகும்.

விபுலானந்த அடிகளார் கட்ட ஜெந்து நூல்களை வெளியிட்டார்கள். அதில் முதலாவது 'யாழ் நூல்' என்பதாகும். இது பழந்துமிழ் இசை நூட்பங்களை விண்ணஞ்சானமுறை ஆராய்ந்த பெந்தால். இந்நூல் உலகப் பிரசித்தமானது.

இம் மூன்று மிக ஆழமான கல்வி, அறிவு, இலக்கிய நோக்குடைய சமுத்திரங்கள் பற்றிச் சுருக்கமாகவே அல்லியுள்ளேன். இந்த அலச்சை வைத்து விரித்துப் பாருங்கள். அதன் சிறப்பு விளங்கும்!!!

(இன்னும் வரும்)

வாசகர் கவனத்திற்கு

3

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது புங்காவனம் சங்கிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி சொப்பும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்வதற்காக் குகக் குணுந்தது 60/= வை சந்தாவாக வெஷுந்தவும். பக்கச்சார்ப்பும் முழுமில்லைத்தாட். தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரசரமாகாத (சிறுக்கதைகள், இலக்கியம் கட்டுரைகள்) A4¹ நாளில் 03 பக்கங்களுக்குள் ஆக்கங்களையே புங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. புங்காவனம் இதில் விளங்கங்களைப் பிரசரிக்க மற்றும் கொடுப்பவுக்கான், சந்தா, விண்வெளி முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகிவாய்ந்துக்கூடும். 077 5009 222 எண் தொலைபேசி இலக்கத்தை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்விடும்!

- ஆசிரியர்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

சிறுகதை

நாயி எஸ் மற்றாஸ் - மருதமுனை

கட்டுவிலே புரண்டு புரண்டு படுத்தான். இருந்தும் தூக்கம் அவனை விட்டும் தூரமாய்த்தான் நின்றது.

'நாளைக்கி அவர்கள் என்ன முடிவு சொல்லப்போறானோ!' என்ற ஏக்கம் அவனது நெஞ்சுக்கும் வயிற்றுக்கும் இடையில் 'கடக் முடக்' என ஒடிக்கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத் தில் அவனையே நினைத்து தலைப்பணையை இறுக்கி அணைத்தபடி தூங்கிப் போனான்.

அடுத்த நாள் காலை ஏராளம் கற்பனைகளும், கேள்விகளும் நிறைந்த உள்ளத்தோடு எல்கலுக்குப் போனவனது பார்வை எதையோ கண்டு நானித்து நின்றது. கால்களோ அசைய மறுத்தன. இமைகளும் மூட மறுத்தன. ஆம்! அங்கே நானம் நிறைந்த புன்மறுவலுடன் சிபானிதான் நின்றிருந்தான். நெரிந்து வளைந்து அவனது கையில் ஒரு பேப்பர் துண்டை கொடுத்துவிட்டு திரும்பிப் பாராது ஓரே ஓட்டம்.

ஆயிரம் வினாக்குறிக்கள் அப்பிய முகத்தோடு அதனைப் பிரித்துப் படித்தான். 'சஹாம்! உங்க விருப்பம்தான் என் விருப்பம்' சிலேடையாய் சம்மதம் சொன்னாள் சிபானி. இனி என்ன? ஆனந்த தாண்டவந்தான். சந்தோஷ குளத்தில் குளித்தான். தான் அண்ட வெளியில் பறப்பது போல் இருந்தது அவனுக்கு.

வகுப்பில் நுழைந்தவன் 'மச்சான் ஸக்சஸ்டா! ஒகே சொல்லிட்டாடா!' கூக்குரலிட்டான் சஹாம். அவனது நண்பர்களும் ஏதோ ஒலிம்பிக் போட்டியில் வென்றவனைப் பாராட்டுவது மாதிரி பாராட்டித் தள்ளினர்.

இன்னொட்கு பெரிய பார்ட்டி ஒண்டு இருக்கு போல்' நண்பர்கள் விடாப்பிடியாக நின்றனர்.

'உங்களுக்கு இல்லாமலாடா' சந்தோசத்தில் தலையாட்டி விட்டான்.

'இப்ப பிரண்ட்க்கு பார்ட்டி போனுமே காக்கக் என்ன செய்வது' யோசனை தொற்றிக்கொண்டது. உடனே தீவும் பற்றிக் கொண்டது.

ஆ ஐடியா... 'உம்மா! சிறாஜ் சேர் புக்கொண்டு வாங்கனும் ஜங்நூர்வா தாங்கு உம்மாவும் எதுவும் பேசாது ஐந்நாறு ரூபா தானை நீட்டினார். இனி கேட்கவா வேணும்! சஹாமின் பார்ட்டி சும்மா களைகடிட்டு. டேஸ்ட் கடை,

கல்லஸ்பொட் என வயினு வெடிக்க வெடிக்க சாப்பாடு. நண்பர்களெல்லாம் வைறாற சாப்பிட்டு அவனையும் அவனது காதலையும் வாயாற வாழ்த்தினர்.

இப்ப வகுப்பில் சஹாம்தான் ஹீரோ! அவனோடு ஒரு அஞ்சாறுபேரு. கேட்கால் 'லவ் குறை' என்று அதற்கொரு பெயர் வேறு. ஒரு பக்கம் 'லவ்' இன்னொரு பக்கம் 'பார்ட்டி' என சஹாமின் சந்தோஷக் கும்மாளத்திற்கு வானமே எல்லை.

காக தேவைப்படும் போதெல்லாம் அவுவப்போது உம்மாவிடம் சின்னச் சின்னப் பொய். கடையின் காசப் பெடிக்குள் கை! இப்போதெல்லாம் சிபானிட குரல் கேட்காமத் தூக்கம் வருகுதில்ல. உடனே அவளுக்கு ஒரு 'போன்' அதுக்கு அடிக்கடி 'ஸ்சார்ஜ்'.

காதல் பாடத்தில் அவன் கொடிகட்டிப் பறந்ததால் எக்கல் பாடங்களில் கோட்டை விடுவது கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. பதினெண்து, இருபது, இருபத்தைந்து என வகுப்பில் பின்னிறுங்கிக் கொண்டிருந்தான். என்றாலும் காதலின் முன்னேற்றும் அதைவிடப் பெரிதல்லவா அவனுக்கு.

அவனது ரிபூசன் நேரகுசியை மறந்தான். அவளது நேரகுசியை மனம் செய்தான். வீதியெங்கும் அவர்களின் காதல் ஜோதி கொஞ்சதுவிட்டெந்தது. இருவரது விடுகளுக்கும் அந்த ஜோதியின் கவாலைகள் தெரிய அரும்பித்தன. வீடே நரகமாகியது.

'மொளச்சி முனு எல வரல்ல அதுக்குள்ள லவ்வாம் லவ்வு' உம்மாவின் நச்சரிப்பு.

'அவன் ஒழுச்சி எனக்கு தருவான்னு பாத்தா என்ட ஒழுப்ப ஊராஞ்சுக்கெல்லாம் குடுக்கான்' நாக்கைப் புடுங்கும் வாப்பாவின் கேள்விகள். எக்கலில் சேர் மாரின் குத்திக்காட்டும் பேச்சுக்கள். இவையெல்லாம் அவன் விழிகளைக் குளமாக்கின. இவை அனைத்தையும் சிபானிக்காகப் பொறுத்துக்கொண்டான். சிபானிக்கும் இதே நிலைதான். ஆனால் 'என்னதான் நடந்தாலும் யாருக்காகவும், எதுக்காகவும் லவ்வை விட்டுக்கொடுக்கிறதில்லை' என்பதில் இருவருமே உறுதி!

'சஹாம்! ஓ.எல். எக்ஸாமுக்கு இன்னும் ஒரு மாசம்தான் இருக்கு ஒழுக்காப்படிடா' வாப்பாவின் தன்மையான பேச்சு. அதெல்லாம் அவனது செவிகள் விட்டு காற்றோடு காற்றோடு கோச்சு போச்சு. என்றாலும் சஹாம் கெட்டிக்காரன். எப்படியோ ஓ.எல். பர்ட்சையில் 'பாஸ்' பண்ணிவிட்டான். இப்போது தான் அவனது பெற்றோருக்கு உயிரே வந்தது போல இருந்தது.

'இவன் பாஸ் பண்ணின கையோடுபேய ஒத்துவும் படிப்பும் இருக்கிறமாதிரி நல்ல மத்ரசா ஒண்டுல சேத்திடனும், அப்பதான் உருப்படுவான்' வாப்பா திட்டம் தீட்ட, உம்மா ஆதரவு வழங்க வாங்புறுத்தல் அரும்பித்திற்று. சஹாம் மறுத்தான், அடம்பிடித்தான், பயனேதுமில்லை. அல்லாஹ்வும் அவனுக்கு முகம் பர்த்து விட்டான். ஆம்! நேரமுகப் பரிசையில் சித்தி. சிபானிய விட்டுப் பிரிவதை நினைக்க நினைக்க அவனுக்கு கைகள் உதறியது. கால்கள் பதறியது. கண்ணீர் சிதறியது.

மத்ரசாவிலோ அவனுக்கு முன்னும் பின்னும் மேலும் கீழும் சிபானியின் முகம்தான் நிழலாடியது. வந்து ஒரு மாதம் கடந்தும் அவனிடம் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. பாடங்களுக்கு போனால்தானே மாற்றம் வரும். பொய் சொல்லிக்கொண்டு படுத்தால்? இத்தனைக்கு மத்தியிலும் ரகசியமாய் கொண்டுவந்த போனில் இரவில் அவனோடு பேசினான்.

பலநாள் பேசிய போன் ஒரு நாள் அகப்பட்டது. போன் பாவித்த குற்றத்திற்காக தண்டப்பணம் வேறு. சிபானியோடு கதைக்காமல் அவனது நாட்கள் நகராது, காலங்கள் கரையாது. வலி தாங்க முடியாமல் மத்ரசாவிற்கு விடை கொடுத்தான்.

அனன் இல்லாத அந்த ஒரு மாசத்தில் உள்ள தலைகீழாக மாறியிருந்தது. சிபானி இப்ப ஓல்லலுக்கு நல்ல பாடக்காளாம். ரிபூசனுக்குப் போறது, வாராதெல்லாம் வாப்பாவோடுதானாம். கனத்த செய்திகள் காதுக்கு எட்டின. இத்தனைப்பயம் மீறி அவனை சந்திக்க முயற்சித்த அத்தனை தடவையையும் சிபானியின் வாப்பாவின் கைகளால் தரமான அடக்கமும், ஊராரின் ஏசுக்களுமே பரிசாகக் கிடைத்தன.

இப்படியே படிப்பிற்கு ‘பாய்’ சொல்லிவிட்டான். ஆனால் சிபானி என்னதான் ஆயியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாவன். ஓ.எல். எக்ஸாமில் சிறப்புத் தேர்ச்சி!

‘அந்தப் பைத்தியகாரண்ட தொல்லயில் இருந்து பிள்ளைக் காப்பாத்திற்கான ஒத்துவும்- படிப்பும் இருக்கிற மாதிரி நல்ல லேடிஸ் மத்ரசாவொன்று இருக்கு. அதில் சேத்திருங்க்’ அனஸ் மௌலவியின் ஆலோசனையின்படி சிபானி மத்ரசாவில் காலடி எடுத்து வைத்தாள்.

சில காலந்தான் கடந்தாலும் பல உண்மைகள் அவனுக்குப் புலப்பட்டன. ‘என்ன நடந்தாலும் யாருக்காகவும் எதுக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்க ஏலாத விஷயம் ‘லவ்’ இல்ல. ‘இல்லாம்’ தான். ‘ஸமான்’ தான்!’ உள்ளத்தில் தக்வா ததும்பிபது. கண்களில் நீ அரும்பியது. ‘லவ்வுக்காக இவ்வளவுநாளும் பட்ட கஷ்டங்களும் அவமானங்களும் வாங்கிய அடிகளும் வெறும் வெத்து வேட்டு’ உண்மை உணர்ந்தாள். மார்க்கம் புரிந்தாள்.

சஹாம் வாப்பாவுக்கு உதவியாக கடையில் வேலை செய்கிறுன். சிபானி இல்லாத குறையால் ‘சிக்ரட்டை’ காதலிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். மது வகைகள் சிலவற்றைப்பயம் அடிக்கடி பதம் பார்த்துக் கொண்டான். அனைத்து அநாச்சாரங்களும் அவன்பாடுதான்.

சிபானி லீவில் வந்திருக்காளாம். செய்தியோ செவிகளை எட்ட செய்வதறியாது தவித்தான். அவனை ஒரு முறையாவது சந்தித்துவிடத் துடித்தான். சிபானி வீட்டில் தாவிக் குதித்தான்.

‘கள்ளன்டோவ்’ எனக் கத்திக்கொண்டு பக்கத்தில் இருந்த உலக்கையை எடுத்து தலையில் தட்ட என ஒரு அடி போட்டார் சிபானியின் வாப்பா. அந்த அடியின் வலியைச் சுதாகரிக்க முன்னரே தொடர்ந்து பல அடிகள்

இடியாய். உதிரம் உடலெங்கும் வழிந்து அவனது உள்ளாடையைக் கூட நனைத்திருந்தது. மயங்கி விழுந்தான்.

சஹாம் கண் திறந்த போது ஊர் ஆஸ்பத்திரியில் கட்டுக்கண்டன் கட்டிப் பிடித்தவனாய். சஹாமின் பெற்றோருக்கு ஒன்றுமே செய்ய நாதியில்லை. கண்ணீரவிட்டு கதறி அழுவதைத் தவிர.

‘எப்பவும் இப்படி பிரச்சினை பட்டுக்கே இருக்க ஏலாது’ படிப்பு முடியும் வரைக்கும் சிபானியை தனது மாமா வீட்டில் தங்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டார் சிபானியின் வாப்பா. அதன் பிறகு சஹாமுக்கு அவனை சந்திக்கவே முடியவில்லை. அவன் எங்கே இருக்கிறாள் என்பதுகூட அவனுக்குத் தெரியாது. அவனைத் தேடியவாறே பத்து வருடங்கள் பறந்தோடன. வாப்பாவின் சொத்துக்களும் அவனால் கரைந்தோடன.

விடியற்காலை கடையை திறக்கனுமே.. அவசரத்தில் துவிச்சக்கர வண்டியை துப்பாக்கி ரவையாக்கி வீதியில் செலுத்தினான். முச்சந்தியில் அந்தோ பரிதாபம். எதிரில் வந்த காரில் முட்டி மோதி புரண்டுவிழுந்தான் சஹாம்.

காரில் வந்தவர் உடனே இறங்கி அவனைத் தூக்கிவிட்டு ‘பார்த்து வாங்கப்பா. இப்பிடி கண்மண் தெரியாம எங்க போர்ந்ககளோ’ என்றார்.

நிமிந்து பார்த்தான். மத்ரசாவில் இருக்குப்போது அறுதல் சொன்ன பைசல்தான் அது. இப்போது பைசல் மௌலவி. இருந்தாம் சஹாம் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவராலும் அவனை அடையாளங் காண முடியவில்லை. அந்தளவுக்கு உருக்குலைந்திருந்தான். இவ்வளவுக்கும் மத்தியில் என்ன நடந்திற்றோ என்ற ஏக்கம் தோய்ந்து முகத்தோடு கைக்குழந்தையுடன் ஒரு ஜீவன் காரில் இருந்து இறங்கி நின்றது.

அது பைசல் மௌலவியின் மனைவி. ஆனால் அதுவே பத்து வருடங்களுக்கு முன் அவனுடைய காதலி சிபானி!

இடிந்து போனான் இது வரை வாங்கிய எல்லா அடிகளும் இப்போதுதான் வலித்தன அவனுக்கு. மனது கணத்து. தன்னையறியாமலேயே விழியோரம் நீர் கசிந்தது. சிபானியும் சஹாமமை இனங்கண்டு கொண்டாலும் அவனால் வெளிக்காட்ட முடியவில்லை. ஒரு குழந்தையின் தாயால்லவா அவன்.

‘சரி பார்த்துப் போங்க’ பைசல் மௌலவியின் குரல் கேட்டு நினைவுக்கு வந்தான். கார் அவனைத் தாண்டிப் போய்க்கொண்டிருந்தது. காரையே வெறித்துப் பார்த்தவன் கடந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்த்தான்.

அந்த மத்ரசாவில் ஒழுங்காப் படிச்சிருந்தா இன்டைக்கு பைசல் மௌலவி இருக்கிற இடத்தில் நான். தலையில் கையிரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு ரோட்டோரத்தில் குந்திக்கொண்டான். சஹாம் தனக்குள்ளே ஏதோ உள்ளியபடியே நின்றான்.

காதல் இன்றேல் சாதல் அல்ல. காதல் வந்தால்தான் சாதல்!!

கனவுக் கதவுகள்

அவர்களின் கனவுக் கதவுகள்
எப்போதும் திறந்தே இருக்கின்றன..
ஆனால்
நனவுகள்தான் உள்ளே
நுழைவதில்லை!

வறுமையில் வாடும்
ஏழையின் கனவுக் கதவு
தீப்பற்றி ஏரிகிறது!
தூக்குமில்லாத ஏழைக்கு
துக்கமே உணவு - இனி.
எப்போது நனவாகும்
ஏழையின் கனவு ?

ஏழைக் குமரிப் பெண்ணின்
கல்யாணக் கனவு
சீதனப் பூட்டால்
பூட்டப்பட்டு கிடக்கிறது
திறப்போடு வரும்
ஆண்மகன் யார் ?

வேலையில்லாத பட்டதாரியின்
நியமனக் கனவுக் கதவு
எதிர்பார்ப்பு இறக்கை கட்டி
எப்போதும் திறந்தே இருக்கிறது.
அந்த வாசக் வழியாக
எப்போது நனவுகள் நுழையும்?

அரசாங்க ஊழியனின்
வேதனக் கனவுக் கதவு
சம்பள உயர்வு கேட்டு
அழப்பாட்டம் புரிகிறது
திறந்த அந்த கதவு வழியாக
அவன் வீட்டு சமையல்லையில்
பூனை தூங்குவது நன்றாகத் தெரிகிறது
அந்தக் கனவுக் கதவினுடோக
தென்றல் நுழைவது எப்போது ?

* கலாநெஞ்சன் ஷாஜஹான்

உயிரை உயிர் நேசிக்கும்
காதலரின் கனவுக் கதவு
மற்றோர்க்குத் தெரியாமல்
முடி முடித் திறக்கிறது.
மன நாள் அரங்கேறி
அந்தக் கனவுக் கதவின் வழியாக
இல்லறுத்தில்
நுழைவதெப்போது?

எழுத்துச் சுதந்திரம்
வேண்டி நிற்கும்
ஊடகக் கனவுக் கதவு
“சீல்” வைக்கப்பட்டு
ஊமையாய் கிடக்கிறது
அந்தக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டு
உரிமை காந்து
நுழைவதெப்போது?

முகாம்களில் அல்லறப்படும்
அகதிகளின் கனவுக் கதவு
களவாடப்பட்டு
அம்பலமாய் கிடக்கிறது!
அந்த தேச மக்களின்
கனவுக் கதவு வழியாக
நீதி நுழைவதெப்போது?

கனவுக் கதவுகள்
வெற்றியின் உருவுகளா?
கனவுக் கதவுகள்
நம்பிக்கையின் விழயங்களா?
கனவுக் கதவுகள்
நனவுகளின் நிழல்களா?
விடை தெரியாமல்
அவர்களின் கனவுக் கதவுகள்
எப்போதும் திறந்தே
இருக்கின்றன!!!

வெங்கற - சிறுக்குதேந் தொகுதி

நால் மதிப்பிடு

நிலாக்குயில்

இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது என்ற கவிதைத் தொகுதியினுடோக தன்னை ஒரு சிறந்த கவிஞராக இனங்காட்டிய தியத்தலாவ எ.ச.எப். ரிஸ்னா. குறுகிய காலத் துக்குள் வைக்கறை என்ற சிறுக்குதை தொகுப்பின் மூலம் தான் சிறுக்குதையாளர் என்பதையும் நிதர்சனப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மலைநாட்டை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் வைக்கறை என்ற சிறுக்குதைத் தொகுதியின் அட்டைப் படத்தில்கூட மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து உதிக்கும் சூரியனைக் காட்டி மலையகத்தின் மேல், அவர் கொண்டுள்ள பற்றுதலை காட்டுகிறார். இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தின் வெளியிடாக மலர்ந்திருக்கும் இத் தொகுதி 21 கதைகளை உள்ளடக்கி 114 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கின்றது.

ஜனசங்கதய என்ற இலக்கிய அமைப்பின் மூலம் தேசிய ரீதியாக நடைபெற்ற திறந்த சிறுக்குதைப் போட்டி, யாழ் மூஸ்லிம் வலைத்தளம், இருக்கிறம் சஞ்சிகையுடன் இணைந்து நாடளாவிய ரீதியில் நடாத்திய திறந்த கவிதைப் போட்டி, மலை நாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய சிறுக்குதைப் போட்டி, யாழ் தொண்டைமாணானு வீரகத்திப்பிள்ளை மகா வித்தியாலயம் மற்றும் கண்டா நந்பணிச் சங்கம் இணைந்து நடத்திய தேசியமட்ட திறந்த சிறுக்குதைப் போட்டி, மலையகத்தின் தீபை ஓளி கோ. நடேசுய்யர் ஞாபகார்த்த கவிதைப் போட்டி ஆகியவற்றில் ரிஸ்னா பங்குபற்றி பாராட்டுக்கூடும், பரிசுகளும் பெற்றிருக்கின்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது சிறுக்குதைகள் பற்றி திரு. நீர்வை பொன் னையன் அவர்கள் தனதுரையில் கீழுள்ளவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘ரிஸ்னாவின் சிறுக்குதைகளில் பெரும்பாலானவை கற்பனா உலகிலிருந்து ஆக்கப்பட்டவை. ஒரு பகுதி ஆக்கங்கள், அவரது அனுபவங்களின் அருட்டலால் புனையப்பட்டவை. இச்சிறுக்குதைகள் வாசகர்கள் இலகுவாகப் படித்து இரசிக்கக்

கூடியனவாக இருக்கின்றன. இவற்றில் அநேகமானவை கற்பனாரசக் கதைகள். ரிஸ்னா தனது கதைகளை இலாவகமாக நகர்த்திச் செல்கின்றார். இதற்கு அவரது மொழிவளம் துணைபுரிகின்றது. இவரது பாத்திரப் படைப்பு இயல்பாக உள்ளது. பாத்திரங்கள் கதைசொல்லல். ஆசிரியர் கதைக்கறல், பின்னோக்கிக் கதைநகர்த்தல் போன்ற உத்திகளைக் கையாண்டு கதைக்கறுகிறார்’.

இவரது சிறுகதைகள் மலையகம், மூஸ்லிம் சமூகம், பெண்ணியம் போன்ற வெங்வேறான தளங்களில் நின்று நோக்கத்தக்கவை. மூன்று தளங்களிலும் இவர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்று கூற வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் கற்பனைக் கதைகளையும் எதிர்பாராத முடிவினைத் தந்து இவர் யாத்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

தான் சிறுகதைகளை எழுவதற்குரிய காரணத்தையும் நூலாசிரியர் தனதுரையில் இவ்வாறு மனநந்திந்து கூறுகிறார்.

‘அன்றாடம் நான் பார்த்த அல்லது கேட்ட சில விடயங்கள் என மனதைக் குத்திக் கீழி ரணப்படுத்தின. அவ்வாறான சமூக அவலங்களை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வரும் நோக்கில் சிறுகதைகளை யாத்தேன். எனது சிறுகதைகளில் நான் கையாண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளின் கருவானது, என்னோடு இருப்பவர்கள் அனுபவித்த துப்பங்களின் மறுவடிவம் என்றும் கூறலாம். ஆகவே அந்த நிலையில் இருக்கும் வாசகச்கள் குறிப்பிட்ட என் சிறுகதைகளை வாசித்து ஆறுதல் அடைவார் களேயானால், அந் த ஆறுதலைத் தான் என் சிறுகதைகளினாடாக நான் காணும் வெற்றியாக கருதுகிறேன்.’

பின்னட்டைக் குறிப்பில் டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் அவர்கள் ரிஸ்னாவின் சிறுகதைகள் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘பரந்த அனுபவங்களும், அவற்றை மனதில் தக்க வைத்து இரைமீட்டு, அசை போடும் மென்னுள்ளும் கொண்ட ஒருவரால்தான் சமூக அக்கறையுள்ள படைப்பாளியாக தன்னை இனங்காட்ட முடியும். தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்களுக்கு மலையகம், நகர்புற வாழ்வு, மூஸ்லிம் சமூகப் பின்னணி என முற்றிலும் மாபுட்ட குழல்களுக்குள் நனைந்தாறும் வாய்ப்பு இளவயதிலேயே வாய்த்துள்ளது. இதனால்தான் நீதி மறுக்கப்பட்ட சகமனிதர்களின் அவலங்களை அவரால் தனது படைப்புகளில் யதார்த்தமாகச் சித்தரிக்க முடிந்திருக்கிறது. குழந்தைத் தொழிலாளர், பெண்களின் பாடுகள், சீதனைக் கொடுமை, போர் அவலம் போன்ற பலவற்றையும் தனது சிறுகதைகளில் பாடுபொருளாகக் கொண்டு. உணர்வுபூர்வமாகச் சித்தரிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. மனதுறையும் அக உணர்வுகளை மறைபொருளாய் வெளிப்படுத்தும் திறன் மிக் கவர். நூலாசிரியர் அலங் கார் வார்த்தைகளால் வாசகனிடமிருந்து அந்தியப்படாது, பேசுதமிழை வசப்படுத்தி உருவேற்றி வாசகனுடன் உறவாடுவதில் கைதேர்ந்தவர்’.

அழகன் என்ற முதல் கதை. இரண்டு பக்கங்களில் அமைந்திருக்கிறது. சந்தியாவின் கற்பனையோட்டத்தால் கதை நகர்கிறது. பல்லில் தான் பார்த்த அந்த அழகனின் நினைவுகளை முதலில் வாசிக்கும்போது சந்தியா அவனை காதலிக்கப் போகிறானா என்ற ஆர்வம் வாசகருக்கு ஏற்படுகிறது. எனினும் இறுதியில் நூலாசிரியர் வாசகர்களை அழகாக மாற்றுகிறார். அதாவது சந்தியா அத்தனை நேரமும் மூன்று வயதுகூட நிரம்பாத ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பற்றியே எண்ணியிருக்கிறாள். கதையின் இறுதி வாக்கியம் இவ்வாறு முடிவறுகிறது ‘எனக்கும் வேண்டும் இப்படி ஒரு அழகான பிள்ளை!!!’

பெண்பிள்ளை பெற்றால் உண்ணை விவாகரத்து பண்ணிவிடுவேன் என்ற பிறப்போக்குக் கொள்கை கொண்டவர்கள் இன்னும் நம் மத்தியில் வாழக்கிறார்கள். இறைவனின் தீர்ப்பை மாற்ற முயன்றால் முடிகிற காரியமா? காதல் கல்வெட்டு என்ற ரிஸ்னா எழுதிய சிறுகதை தன் காதலியின் கருப்பப்பை பிரச்சினை பற்றி அறிந்தும் அவனை மனக்க விரும்புகின்ற வசீகரன் பற்றியது. வசீகரனின் கீழுள்ள கூற்றை வாசிக்கையில் வாசகருக்கும் இதயம் கனத்துவிடுகின்றது. ‘நீ எதுவும் யோசிக்காத. எனக்கு வாரிசு தர முடியாமல் போயிடும்னுதானே தயங்குற. எனக்கு நீ குழந்தையடி. அது போதும். வா கார்ல ஏறு என்ற படி அவனை படியிறுக்கி கூட்டிச் சென்றான்.’

மலையக தோட்டத் தொழிலாளிகள் தேயிலைக் காடுகளில் காலங் காலமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். போதாக குறைக்கு தமது ஆண், பெண் பிள்ளைகளை தலைநகருக்கு வேலைக்கு அனுப்புகின்றனர். அவ்வாறு சிறுவயதிலேயே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட வனிதாவின் நிலையை விதி என்ற கதை சித்தரிக்கிறது. தனது வீட்டாருக்காக தனக்கு இழைக்கப்படும் பல கொடுமைகளையும் வனிதா தாங்கிக்கொள்வதாக கதை முடிவறுகிறது. அந்த வனிதாவின் சோகக்குரல் இதோ.. ‘விடிந்தால் ராத்திரி வரைக்கும் வேலை. விருந்தினர்களும் வீட்டுக்கு யாராச்சும் வந்தா எந்த ஒத்தாசயும் இல்லாம் முதலு மூள்ள ஒடியங்காட்டிக்கும் தனியாக்கெடந்து சாவனும். இரவில் நீங்க சுகமாக தூங்குறதுக்கு தாய்ப்பாலும் கொடுக்காமல் புள்ளையை எங்கிட்ட தந்தார்நீக். சின்னக் குழந்த பாவும். தினமும் ராத்திரிக்கு புடிப்பால் அடிச்சுக் கொடுத்தாலும் அது குடிக்கமாட்டேங்குது. ராவைக்கெல்லாம் கண்முழிச்சி. பகலில வேல செஞ்சி இன்னமும் இங்கயே கதின்னு இருக்கேனே. உண்மைக்கும் நீங்க சொல்ல மாதிரி நான் எரும மாடுதான். எரும மாடுதான்’

இறைவன் சிலருக்கு வசதியையும், பலருக்கு வறுமையையும் கொடுத்திருக்கிறான். பணமிருப் பவர்களிடம் ஏழைகளுக்கு கொடுத்துதமாரும் கட்டளையிட்டிருக்கிறான். ஆனால் ஏழைகளின் கொஞ்சநஞ்ச உடமைகளையும் பறிப்பதற்கே பலர் முதலைகளாய் வாய் பிள்ளை காத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறானதொரு மனிதர் தான் உல்மான் ஹாஜி. தனது ஏழைச் சகோதரனை

வாழவிடாதவர். இறுதியில் உஸ்மான் ஹூஜி விபத்தில் சிக்க அவரது சகோதரர் அக்பர் இரத்தம் கொடுத்து உதுவுகிறார். அதைக் கேள்விப்பட்டு திருந்திய உஸ்மானின் ஆதங்கம் இவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது. 'நான் அக்பருக்கு எவ்வளவு அநியாயம் செய்திருக்கிறேன். கொமரு காரியத்துக்கு அவன் கஷ்டப்படுறது பார்த்தும் என்ட பணத்திமிரால் அவமதிச்சிட்டேனே. யா அல்லாஹ்! அதற்கான சரியான தண்டனையத் தந்திட்டாய். அக்பர்ட ரத்தத்தை என்னில் ஏத்தவச்சி அவனுடைய நல்ல புத்திய எனக்கும் தந்திட்டாய். இனியாவது நான் மனுசனா வாழுற பாக்கியத்தை தந்தருள்வாயாக'.

தன்னைப் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையரையே பிள்ளைகள் வெறுத்தொதுக்கும் கலிகாலம் இது. பாசம் யாவும் பணத்தால் மதிக்கப்படும் நிலை இன்று. அப்படியிருக்க தனது பாட்டி, பாட்டனை அன்பாக பார்க்க யாருக்கு மனது விசாலமாயிருக்கிறது? அவர்களின் மறைவை என்னி அழுவதற்கு யாருக்கு நேரிருக்கிறது? வேதனை என்ற சிறுகதையை ரிஸ்னா தனது பாட்டி, பாட்டனை நினைவுகூற்றந்து மிகவும் உருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். அவர்கள் மேல் தான் கொண்டுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

01. 'நான் மௌத்தாகின் காலத்துக்கு என்னை ஞாபகம் வருந் போது யாளீன் ஞாரா ஒதிக்கொன்' என்றார். (யாளீன் ஞாரா என்பது அல்குர்-ஆனின் ஒரு அத்தியாயம்) நான் எதுவுமே பேசவில்லை. காரணம் அவர் மௌத்தாகும் விடயமொன்றை என்னால் கற்பனை பண்ணிக்கூட பார்க்க முடியவில்லை.

02. 'உம்மமா பக்கத்தில் அவரது கம்பளிப் போர்வையை போர்த்தி அவரின் பழைய ஞாபகங்களை கேட்டபடியே படுக்க ரொம்பவும் ஆசை எனக்கு. அந்த போர்வை இப்போது எங்கள் மாமா வீட்டில் இருந்தாலும் உம்மமா இல்லாத இப்போதுகளில் அதைப் போர்த்த மனச அடம் பிடிப்பதேயில்லை'.

சிட்டுக்குருவி என்ற கதையில் தனது ஒன்றுவிட்ட தங்கை வழியாவை, அதாவது சிற்றுன்னையின் (தாயின் சகோதரி) மகளை தன் வீட்டில் தங்கியிருந்து படிக்கும்படி சொல்கிறார் அபி செசர். எனினும் அவரது சுயரூபம் ஓரிடு கிழமைகளில் தெரிகிறது. நம்பியோர் கழுத்தறுக்கப்படுவர் என்ற புதுக் கூற்றுக்கமைய அபி செசர் தன் வீட்டிலிருந்து வழியாவை தீட்ரென் போகச் சொல்கிறார். படிக்க வந்த வழியா ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் வார்த்தைகளால் தூடிக்கிறாள்.

இவ்வாறு கற்பனை, பாசம், பெண்ணியம், மலையகம், சமூகம் என்ற பல்வேறு தளங்களில் நின்று சிறுகதைகளை படைத்திருக்கும் ரிஸ்னா, இன்னும் பல இலக்கியத் துறைகளில் கால்பதித்து வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள்!!!

இலை...

காலத்தால் மாறுத
பக்கங்கள்..
ஆணால் வேதமல்ல..

இதயவுச்சி
கொண்டெழுதிய
அச்சரங்கள்..

அகாலமாய்
மரணமடையும்
மௌனங்கள்..

உயிர்த் திட்டுக்களில்
தீட்ரென் வெடித்த
அசர்ரிகள்..

வானத்து நிர்வாணங்களை
மூடி மூடி வைத்த மேகங்கள்
கலைந்த போது ஏற்பட்ட
கார்ப்பெயல்கள்..

பனித்துவிகளை
கெளவிக் கொண்டோடிய
சூர்போதயங்களின்
புன்முறைவல்கள்..

நூழனை புஷ்பங்களை
காயப்படுத்தாமல்
மிதமாய் வீசிய
இளந்தென்றல்கள்!!!

புத்தளம் ஜூமானா ஜூனைட்

குவிந்த விரல்களுக்குள் யடபக்கும் சிறுவன்னாத்தி

குவிந்த விரல்களுடே
குறுக்கும் நெடுக்கமாய் சிவந்த ரேகைகள் வழிகிற
உள்ளங்கைச் சிறைக்குள்
படபடக்குஞ் சிறு வண்ணாத்தி புலன்களுக்குள்
குவியமிலா நெடுங்களுக்குச் சிதறுகை
கறைந்திடுங் கணங்களில்
வர்ணங்களின் பிசுபிக்ப்பும்
படபடப்பின் அமர்முடுகலும்
ஒருசேர உணர்த்திய விபரீதங்களின் நடுக்கங்களோடு
சடாரென விரியும் பிஞ்ச விரல்களே வரைந்திடுமோ
விண்ணளவுக்குமான அதன் விடுதலையை!!!

கிண்ணியா எஸ். பாயிஷா அலி

சூடுவிஷயகள்

சிறுகதை

● புனாகலை நித்தியஜோதி

நீதி அரசன் வளர்ந்த தாഴையைத் தடவிவிட்டார். அவர் எழுதிய கட்டுரை உன்று நேர்மூலம் முன்னிமை நந்தவனத்தில் நடுப்பக்கத்தில் கண்சிமிட்டியது. ஆகமுறைக்கு இருந்முறை அவர் அதை வாசித்தார்.

கந்தசாபி மாஸ்டர் முறைத்துப் பார்த்து ‘எழுதுறத்தான். அதுக்கு இப்படியா?’ என்று கேட்டது இவருக்கு சூக்கென்றது. நேர்மூல கோவில் வாசலில் சந்தித்த சுருட்டுக்கடை சுந்தரம் முதலானியும் ஏதோ அவசர வேலையாய் செல்வதுபோல் வேறு திசையில் நடந்தார். அவரும் காறித்துப்பி ‘ஊரை திருத்த வழந்துட்டார்’ என்று சொன்னாற்போல் தெரிந்தது.

துரால்காரன் மணியடித்து இரண்டு கடித உறைகளையும், ஒரு அட்டையையும் கொடுத்தான். தாடி வறிபே இவருக்கு சிரிப்பி. தனது வாசகரின் விழர்ச்சனம் எந்து விட்டு மைக்கு! முதலில் தபால்டட்டையை கண்கள் மேய்ந்தன. ‘நீலில் கைத்துப்பாக்கி சிவப்பு நிறத்தில் அபாயம்’ அவ்வளவுதான்.

அடுத்ததாக பணித்துநால் கருதிகளின் விண்ணப்பமாய் அதிப்பி சங்கம் எழுதிய முன்று பாக்கி விழர்ச்சனமும், இவர் எழுதிய கட்டுரைக்கு மன்னிப்பு கேட்டு அதே பாக்கிரிகையில் வெளிவர வேண்டுமென்ற கட்டையையும்!

அடுத்த உறை என்னவாக இருக்கும். குளிர்ந்த நீரை கூசாவிலிருந்து எடுத்துக் குடித்து நேர்மூல் கொதிப்பை தணித்தார். அந்த உறையைப் பிரித்து அந்த எஞ்சிகையில் கைத்தோலைபேசி ராட்சத் சத்தத்துடன் அலறியது.

‘ஓம் நான்தான்’

அடுத்த முனையிலிருந்து காரசாரமாய் வார்த்தைகள் வந்து விழுந்தன.

‘உமக்கு ஜேந்ரமினுந்தால் காசியில் போய் மோட்டை போட வேண்டியதுதானே.’ கூராக சாதியைப் பிடிப்பது விளங்கியது.

நீங்கள் யார்? என்ன வியமாகப் பேச..’ அவர் முடிக்கு முன்பே

‘ஓப் நீதியாசன்.. நாங்க டியுஷன் நடத்தினா உமக்கென்ன? கருத்தரங்கு நீ தூதினா நீ ஏன் தான்ன வேணுமா? அந்த சுருட்டுக் கணக்காரரின் மகள் விருப்பிதானே கெமிள்ட்ரிகாரனோட ஓரளவு. அதையும் ஏன் எழுத வேணுமா? கோவிகள் உறைப்பாக வந்துகொண்டிருந்தன.

இவர் நேர்மீ விபர்வையைத் துடுத்தார். கூடம் சென்று சல உபாதையை சரிப்படுத்தினார். சர்க்கரை ஏரிச்சல் அதிகரித்தது போலிருக்க பாகற்காய் நீரை பூநி சாளதானம் செய்து கொண்டார்.

இரண்டாவது தபால் காற்றில் அசைந்தது. ‘நீர் எழுத வேண்டியது இயந்தையைப் பற்றி - அழிவைப் பற்றிபல்ல. கடவுள்கள் பற்றி - மாணவரையும் ஆசிரியரையும் தலிர்க்க வேண்டும். தலைவர்களைப் புகழ் வேண்டும். தவழுகளைக் கண்டுகொள்ளக் கூடாது. உமது ஊரைபற்றி மட்டும் எழுத வேண்டும். பக்கத்து ஊரைப் பற்றியோ, அடுத்த மாநிலம் பற்றியோ எழுதக் கூடாது. என்றிருந்தது.

எழுது என்ற தமிழால் எழுதப் பூர்ப்பட்டவன். எவரின் கட்டையைப் பற்றியும் எழுதுவானா? ஏடு எடுத்து விமர்சனமும் படிப்பானியும் என தலையிட்டு எழுத ஆரம்பித்தார் நீதியாசர்!!!

பணிவே தலை

மெய்ம்மை நிலையாய் ஒளிவீச யாண்டும் மேதினி சிறக்கும் மகிமையுஞ் சுடரும் பொய்ம்மை பவனிவருங்கால் நிலமே பதறும் பாந்தள்கள் புடைகுழும்!

உயரிய தருக்கள் உயர்ந்தே நிற்பினும் உயர்வாய்ப் பகரா பணிவொடு நிற்கும் அரிய பணிகள் செய்வோருண்டு - பாரில் அலட்டாதே அடங்கிநிற்கும் மாமனிதரே!

நீட்டிய கிளைகளில் மனங்கோள் கனியுடன் நிமிர்ந்தே நிற்காது பணிவொடுள தருகான்! முட்டியே மோதுகின்றோம் உச்சாணியில்நிற்க மண்ணில் ஆருடி ஈற்றில் சொந்தம்கான்!

பெற்றிடும் பட்டம் உயரே பழந்திடுமோ பவனிவந்திடுமோ, தானாய் விண்ணேகுமோ? கற்றிடு கற்றிடு மனிதந் மண்ணில் கலையென பணிவினை நிலையென நோக்கி...

குறைவாய்க் கொஞ்சம் கற்றுப் புவியிதில் குரைத்திடும் ஞமலிகள் போல்நில்லாதே நீ நிறைவாய்க் கற்றிட்டபோது மென்றும் நீ நிறைகுடமாய் நிற்பி எதுவே பணிவின்தலை!!!

கலைமகன் பெருஸ்

முத்துச் சீதநல்

■ குசை எட்வேட்

“ சமயம், சம்பிரதாயம், கொள்கை, கெளரவமெனப் பல முகமூடிகளோடு வாழ்வார் மனிதர்.

“ வாழையாட வாழையாக நினைவுகளும் தொடராக வழுமை போல வந்து கொண்டே இருக்கும்.

“ புகழ்பெற்றோர் எல்லாம் உண்மையில் தகுதியானவர்களோ? ஏமாற்று, வித்தையில் கை தேர்ந்தவர்கள்.

“ தேக சுகத்தைப் போலொரு சுகம் இல்லை. நன் மக்களைப் போல் செல்வும் இல்லை.

“ மிருகங்களாலேயே சுபாவ குணத்தை மாற்ற இயலா. மனிதராகியும் மாறா இருக்கிறார்.

“ உயிரைப் படைக்கத் தெரியாத மனிதன், உயிரழிக்கும் ஆயுதங்களைப் படைக்கிறான்.

“ கல்யாணமாகி குடும்ப சுமை கூடிய பின் முதலில் பார்க்கப்படுவது நன்பர்தான்.

“ வீட்டிலுள்ள உறவுகளொல்லாம் நிரந்தரமானவையா? என் காதல் மட்டும் தோல்வியானால் கதறுகிறார்.

“ உரிந்து பார்த்தலுத்தால் காமம் அடங்கும். பழகி புரிந்தலுத்தால் காதல் முடங்கும்.

“ கெட்டிக்காரணாய் இருந்தாற் போல் நல்வாழ்வு வந்துவிடாது. மனம் போலத்தான் வாழுவு.

இல்லை இல்லை நாட்டுன் செல்வம்

● நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)

இல்லைம் அல்லது நல்லைம் அன்று என்று தனது நீதி நாலாகிய கொன்றை வேந்தனில் ஒனவைப் பாட்டி கூறியுள்ளார். இல்லைம் என்பது இல்லைக்கை. ஒரு வீடு சிறப்பாகவும், கலகலப்பாகவும், இன்பற்றிருக்க வேண்டுமெனில் அவ்வீடில் உறவினர்களான தாய், தந்தை, இளைஞர்கள், குழந்தைகள், தாத்தா, பாட்டி, மாமன், மாயி போன்றோர் வதிய வேண்டும். இவ்வண்ணமிருந்தால் அந்த ஊர் சனத்தொகையுடன் சிறப்புற்றிருக்கும். நம் முன்னோர் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து இல்லைம் நடாத்தி, இயங்கை வழி நின்று இனப் பெருக்கம் செய்து நாட்டைச் செழிப்பறாக செய்ய வேண்டுமென்று கூறினர். இத்தகைய இல்லை வாழ்க்கையில் அன்பு வளரும், பிறருக்கு உதவுவர், உதவ எண்ணமும் தோன்றும், தருமங்கள் நடக்கும், ஊரும் நாடும் செழிக்கும்.

இல்லைம் என்பதற்கு வீடு, இல், இல்லைக்கை, மனைவி, நிலவருக் குடியிருப்பிடம், நிலையான வாழ்விடம், குடும்பமனை, குடும்பத் தாயகம், தாயகம், தாய்நாடு, பிறப்பகம், இயலிடம், வழக்கமான சூழல், புகலிடம், ஓய்விடம், உட்களம், தனிமனிதர் மருத்துவமனை, விருந்தினர் தங்கிடம், ஏலாதவர் பேணகம், விலங்குகளின் காப்பகம் போன்ற பொருள் விளக்கங்கள் உள்ளமை இல்லத்தின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

கட்டடம் எல்லாம் இல்லம் ஆகாது. இல்லம் சிறக்கின் அங்கே ஒரு நற்குடும்பம் வாழ வேண்டும். அதின்றேல் அவ்வில்லம் ஒரு வெற்றிமாகிவிடும். நற்குடும்பம் என்பது அங்கே ஒர் ஒத்த தலைவனும் ஒத்த தலைவியும், ஒத்த நோக்குடனும், ஒத்த கருத்துடனும், ஒத்த அன்புடனும், இணைந்து இல்லை வாழ்வை நடாத்தும் செயலென்னாம். இவ்வாறுமையும் இல்லத்தை இல்லையை இல்லம் என்று துணிந்து கூறலாம். இவ்வில்லத்தில் மலரும் இல்லை வாழ்வு பல இல்லங்களுக்குப் பரவிக் குடும்பமாய் விரிந்து, சமுதாயமாய் மலர்ந்து, சிறந்ததொரு நாடாய்த் திகழும் என்பது திண்ணும்.

இனி, தமிழ் இலக்கியங்கள் மேற்போந்த விடயங்கள் பற்றி எவ்வண்ணம் பேசுகின்றன என்பதையும் காண்போம்.

திருக்குறளில்

இல்லைக்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம் ஆகிய இரு அதிகாரங்களிலும் இல்லைக்கை அன்பும் அறஞும் உடைத்து, அறவெனப் பட்டதே இல்லைக்கை. பெண்ணுக்கு இல்லைக்கையில் கற்பு என்றும் உழுதி நிலை வேண்டும்.

கொழுநன் தொழுதெழுவாள் தெய்வந் தொழாள் போன்ற அறிவுச் செய்திகளைத் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில்

கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. மனமக்களை வாழ்ந்தி நகரமே மகிழ்கிறது. நிலாமுற்றத்தில் வீசுதென்றவின் தழுவவில் கண்ணகியும் கோவலனும் கட்டுண்டு மகிழ்ந்திருந்தனர். கோவலன் கண்ணகியின் தோற்றும். அழகு, பண்பு யாவற்றையும் பாராட்டி, முத்தே, பொன்னே, கரும்பே, தேனே, மணியே, மருந்தே, அழித்தே. இசையே என்று புதழாரம் ஆட்டுகின்றான். இவர்களுக்குத் தனிவாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுக்கின்றார் கோவலனின் தாம். இல்லாழ்க்கை இனிதே சில ஆண்டுகள் நடைபெறுகின்றது. அதுவரை அவர்கள் இல்லாழ்க்கை இலட்சிய இல்லமாகத் திகழ்ந்தது.

தொல்காப்பியத்தில்

ஜவகை நிலங்களில் குறிஞ்சியில் புணர்தலும், முஸ்லையில் இருத்தலும், மருத்ததில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்கலும், பாலையில் பிரிதலும் நிகழ்த்தி அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தம் வாழ்வியலில் மேன்மை பெற்று இல்லாழ்க்கையை நடாத்தி இன்புற்றிருந்தனர்.

புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் தினைக்குரிப் பொருளே. (பொருள். 16).

தன் கணவன் மாண்டான் எனக் கேட்டதும் மனவியானவள் உடன் உயிர் நீத்ததும் (முதானந்தம்), தன் கணவன் தீச்சிதையில் பாய்ந்து உடன்கட்டடேயே மனவிய உயிர் துறந்ததும் (முதுபாலை), தன் மாண்ட கணவனை நினைந்து மனவியானவள் கந்துநெறி நின்று கைமமை பூண்டு வாழ்ந்ததும் (தாபதம்), மனவியை இழந்த கணவன் அவளை நினைந்து துயருற்று வாழ்ந்ததும் (தபுதாரம்) ஆகிய செய்திகளைத் தொல்காப்பியர் காட்டுகின்றார்.

கணவனைாடு மடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய முதானந் தழும்
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா ஸையும்
கழிந்தோர் தேஷத்துக் கழிப்பார் உறை
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்
காதலன் இழந்த தாபத நிலையும் (பொருள். 77-22-29).

இப்படியான மனவருக்காகத் தம் உயிரை நீத்ததும், கைம்மை பூண்டு வாழ்ந்ததும் ஆகிய செயல்கள். அவர்கள் தம் கணவருடன் மருவி வாழ்ந்த இல்லாழ்வின் உச்ச நிலையின் செப்பத்தையும், பெருமித்தையும் நன்கு விளக்குகின்றன.

குழந்தொகையில்

ஒரு காட்சி இது:- புது மனப்பெண் ஒருத்தி கட்டித்தயிரைப் பிசைந்த கைவிரலைக் கழுவாது தான் உடுத்திருந்த பட்டாடையில் துடைத்துக் கொண்டு, கண்ணில் தானிதப்புகையின் தாக்கத்தையும் பாராது, தான் தழுவிக் காய்ச்சிய புளிக்குழம்பைத் தன் கணவனுக்குக் கொடுத்து, அவனும் அதை மிக இனிமையென்று உண்ட்தால், அவள் முகமானது நுட்பமாய் மலர்ந்தது. இங்கே இல்லாழ்க்கையின் ஓர் அங்புதமான இறுக்கம் தெரிகின்றது. அவர்கள் பின்னால் ஓர் இலட்சிய இல்லக் காட்சியையும் காணகின்றோம்.

இனி, பிற நாட்டினர் அன்பு பற்றியும், திருமணம் பற்றியும் குறும் மேற்கோள்களையும் சம்பந்தமான செய்திகளையும் பார்ப்போம்.

1. காதலைக் கண்ணால் பார்க்கக் கூடாது, அதை மனத்தால் பார்க்க வேண்டும். (வில்லியம் சேக்ஸ்பியர்)
2. நல்லவெங்றின் மகிழ்ச்சியும், அழிவின் வியப்பும், கடவுளின் திகைப்பும்தான் காதல். (பிளாற்றோ)
3. தனி மனிதனின் கால மாறுபாட்டுக்கும், வளர்ச்சிக்கும், அவர்கள் தம் காதலின் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும், இசைவு கொடுக்கக் கூடியதான் ஒரு சிறந்த திருமணமாகும். (பேர்ஸி எஸ். பக்)
4. நல்ல திருமணங்கள் கவர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுவதில்லை. அவைகள் ஒருவரை ஒருவர் மதிக்கிற மனத்துணைவர்களிடையே நம் பூமித்தாயில்தான் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. அவனுக்கு, நான் என்னும் முனைப்பு இருந்தால், அவனுக்கு, வீண் தற்பெருமை அமைந்துவிடும். இவையிரண்டும் என்றும் குடும்பத்துக்கு ஒத்து வராது.
5. நல்ல திருமணத்துக்கு ஏழு சிறு கூற்றுகள் இதோ:-

 - (1) புரிந்துணர்வும், தொடர்பும்.
 - (2) தாக்கம் தவரித்துத் தேவைக்கேற்று அன்பான கலை.
 - (3) உணர்ச்சி வசப்படாதிருத்தல்.
 - (4) தொடர்புப்பழகல், ஆர்வத தழுவல், முத்தமிடல்.
 - (5) கொஞ்ச நேரமாவது இருவரும் ஒன்று கூடிக் கைதைத்திருத்தல்.
 - (6) ஒருவரை ஒருவர் மதித்தல்.
 - (7) திருமணத்தில் தேவைக்கேற்ற மாற்றம் செய்தல். (அந்தோனி பிறாட்லி).

இல்லறுமே நல்லறுமாகும் என்பது முதுமொழி. நல்லதோர் குடும்பம் சிறந்ததோர் பல்கலைக்கழகம் என்பது பழமொழி. இல்லறும், நற்குடும்பம், நல்லில்லம் ஆகியன அமைவதற்கு முதற் காரணியாய் இருப்பது ஒரு நல்ல திருமணமேயாகும். திருமணங்கள் நல்லவாய் அமையாதவிடத்து, குடும்பத்தில் பற்பல குள்ளுபடிகள் ஏற்பட்டுப் பல சீரழிவுகள் நிகழ்ந்து குடும்பக் குலைவுகளுடன் மனமுறிவிலும் போய் முடிந்தவிடும்.

அன்று சங்கால மக்கள் அறநெறி நின்று வாழ்ந்தனர். பாவும் பழிக்கு அஞ்சினர். அதைச் செய்யாது தவிர்த்தனர். அக்கால ஆண்கள் இயற்கை வழி நின்று, தூய மனத்துடன் தமக்கினியாளை மனத்திலிருத்திக் காதல் கொண்டு களவியல், இயற்கைப் புணர்ச்சி, கற்பியல் ஆகிய துறைகளின் படிகளைத் தாண்டி நின்று, கரணத்தோடு (சடங்கு) கூடிய திருமணங்களை நடாத்திச் சிறந்ததோர் இல்வாழ்க்கையில் நிலைநின்று, என்றும் இன்புற்றிருந்தனர். அதனால் அவர்கள் வாழ்வியல் அன்று செப்பம் நிறைந்திருந்தது.

இப்பொழுது நம் மக்கள் மத்தியில் பொய்யும், வழுவும், சுந்டும், மஞ்டும், வீண் ஆசையும், கோபமும், தாபமும், மனக்கிலேசமும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றால் மனிதன் நிலை தளர்ந்து, மனம் குலைந்து வாடி வதங்குகின்றான். அறநெறி நின்று அவனால் கருமாற்ற முடியவில்லை. எதற்கும் பொய் கூறித் தப்பிக்கொள்கின்றான். ஆனால் மனத்தால் நிம்மதியின்றித் தவிக்கின்றான். செய்த குற்றத்தை ஓப்புக் கொள்ள மறுக்கின்றான். அதற்கு நிவாரணம் தேடவும் தயங்குகின்றான். இவையெல்லாம் யலிந்திருக்கையில் இலட்சிய இல்லம் காண்பது எப்போது?

எமது சங்க நால்களில் காட்டப்பட்ட செய்திகளையும், நம் முன்னோர் குறிச் சென்ற அறிவுரைகளையும் நாம் பின்பற்றுவோமாகில் இலட்சிய இல்லம் அமைத்து நம் இல்வாழ்க்கையில் சிறந்துவிளங்கி இன்புற்றிருப்பது என்பது சாத்தியமும் திண்ணமும் ஆகும்!!!

“பூங்காவனம்” கிடைக்குமிடங்கள்

பூங்காவனம் இலக்கிய வட்டம் - கல்கிசை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு - 06

ப்ரியமான வாசகர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் ‘பூங்காவனம்’ சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுகள்!

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

ஸ்ரீதயினால் ஸ்ரீதயினால்

போதைப் பாவனைக்காடு பணியாதீர்
போடுன் விழுவீர் படுதழியில்
பாதை மாற்றி வாழ்விலுணைப்
புதிதவிக்க வைத்துடலும்
வாதை கொண்டு பலமிழந்து
வனப்பு யாவும் மறைந்துநீர்
போதையாகித் தடுமாறிப்
பொறுமையிழப்பீர் சிற்கதைசெய்!

இளமைப் பருவம் வாழ்விலே
இறைவனீந்த அநுட்கொனைப்பிதை
காம்பாய் பேணிட தீந்பாதை
காத்துனக்காய் ஏங்குகையில்
உளத்தையடலை போதையினால்
உறுதிகெட்டு பருவத்தைத்
தரைவிட்டு தறுத்தலைபாய்
தியோனானாலுன் நிலைபென்ன?

பருவம் வாழ்விலொரு முறைதான்
பழதும் வழிபல தொடர்ந்திட்டால்
கருமம் தன்னைக் கல்வியாலும்
கனிந்தோர் நட்டைப் பெற்றுவாலும்
திருந்த நல்லோருறிவுரையைப்பத்
தினமுனர்ந்து பெற்றுவரின்
வருத்தும் தீப் பழக்கமேலாம்
வந்தேயணுகா மறைந்திடுமே!

எனவேயறிந்துணர் ளாலிபனே
ஸ்ரிலாய்ப் பழதும் கயவரது
கனவாழுவை நம்பாதேயுடன்
கட்டில் நட்பைப் பெறாதுமுன்
நனவாய்ப் தெரியும் தீப்பழக்கம்
நாச நால் சினிமா பாராங்
தனதுயர் பருவம் நல்வழியில்
தொடர்ந்திட தீந்நெறி வழிசேல்லூ!!!

மருதூர் ஜமாலதீவி

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

பிளையானம்

சிறுக்கதை

எஸ்.ஆர். பாலசுந்திரன்

நீதிமன்றம் நிசப்தமானது. மின்விசிறிகள் சுழலும் சப்தம் மட்டும் தெளிவாக கேட்டது. குற்றவாளிக் கண்டில் படபடக்கும் நெஞ்சோடு நின்றிருந்த மாணிக்கத்தை ஒருமுறை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு நீதிபதி தீர்ப்பை வாசித்தார்.

‘குற்றவாளிக் கண்டில் நிற்கும் மாணிக்கம் 10 வயதுச் சிறுமியை பாலியல் வனி முறைக் கு ஆளாக கியிருப்பது வைத் திய அறிக்கையாலும், விசாரணைகளினாலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. குற்றவாளியே இதனை மறுங்கவும் இல்லை. அவருக்கு 10 வருட கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது.

மேலும் நீதிமன்றத்துக்கு அபராதத் தொகையாக ரூபா ஐம்பதாயிரம் செலுத்த வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட சிறுமிக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபா நட்டாடு வழங்க வேண்டும். அதைப் பெற்றோர் ஏங்க விரும்பாத படசத்தில் அந்தப் பணம் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதிக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும். இவற்றை செலுத்தாத படசத்தில் மேலும் இரண்டு வருட கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது. மொத்தமாக 12 வருடம் தொடர்ச்சியாக சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும்.

மாணிக்கம் கலங்கிய கண்களுடன் நீதிமன்றத்தை ஒருமுறை பார்த்தார். 60 வயதான் தொழில்திபர். இந் வருடங்களுக்கு முன்பு மனைவி காலமாகவிட்டார். ஒரு மகனும், மகனும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருமணமானவர்கள். இவருக்கு அதரவாக நீதிமன்றத்திற்கு வரவும் இல்லை. நீதிமன்றத்தில் காட்சியிருந்தவர்கள் மாணிக்கத்தை வெறுப்போடு பார்த்தார்கள். முக்கியமாக பெண் வக்கிள்கள் தங்கள் வெறுப்பை பகிரங்கமாகவே உணர்த்தினர். கையில் விலங்குடன் மாணிக்கம் நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியே வந்தார். தயாராக இருந்த பஸ்ஸில் ஏற்றுப்பட்டார்.

மாணிக்கத்தைப் பார்க்க வந்த மாணிக்கத்தின் அலுவலக காரியத்திக் கமலாவுக்கு மாணிக்கத்தின் செயல் ஆச்சரியமாக இருந்தது. 15 வருட அனுபவத்தின் ஒருநாள்கூட அவர் கமலாவிடம் தப்பாக நடக்க முயன்றது கூட இல்லை. ஓன்றுமட்டும் அவனுக்கு தெளிவாக விளங்கியது. இனி தண்ணால் மாணிக்கத்தின் காரியாலயத்தில் வேலை செய்ய முடியாது என்பதே அதி. கால் காசுக்குப்பன் போன மானம், கோடி காசைக் கொடுத்தாலும் அராஜ என்பது எவ்வளவு உண்மை. பெருமுச்சு விட்டபாடு அவன் நீதிமன்றத்திலிருந்து வினாவிப்பினான்.

பஸ்ஸுக்குள் வரிசை வரிசையாக குற்றவாளிகள் அங்கிலிருந்தார்கள். அவர்களுடன் பொலிஸ்காரர்களும் இருந்தார்கள். களவு, கள்ளுச் சாராயாம், அடிதடி என்பவற்றை பேற்கொண்டதால் குற்றவாளிகளாய் இருந்தவர்கள் மாணிக்கத்தின் கண்ணிப்பான தோற்றுத்தைக் கண்டு கேள்விக்குறிப்புடன் அவரை ஏறிட்டனர். ‘நீங்கள் எப்படி இவ்விடம் வந்தீர்கள்’ என அங்கிலிருந்த ஒருவன் கேட்க மாணிக்கம் மறுமொழி பேசாது மௌனமாக தலைதுவிந்தார். அப்போது பின்னாலிருந்து ஒரு கைதி ‘குப்பாறிப்பு கேஸ்தான்’ எனக் கூறினான்.

அதற்கு மற்றவர்கள் ‘ஏன் பெரியவரே?’ உன்று கொம்பனிபில் யாராவது பெண்ணோடு சேட்டை விட்டாயா? என்று கேட்க. முன்பு பதில் கூறிய அதே கைதி மறுபடி கூறினான் ‘இவர் பத்து வயது சிறுமியை குப்புமிகுத்தவர்’.

கூட்டம் விக்கித்துப் போயிற்று. அநுவநுப்பு தெரிந்தது. முகத்தில் கடுமை பொங்கக் கேட்டார்கள் ‘ஏன்டா பெரிய மனுசா! இதுநான் உன்னுடைய குயறுபமா? சி... நாங்கள் யோக்கியமைக்கார்கள் இன்னைத்தான். வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆரம்பித்தோம். காலனெடுத்தோம். பிச்சோக்கட் அடித்தோம். வயுமையின் கொடுமை. எம்மை ஆதரிக்க எனும் இல்லை. ஆணால் பெண் விரையத்தில் நாங்கள் கைது செய்யப்படவில்லை. அதுவும் பத்து வயது சிறுமியை போய் நாசமாக்கி இருக்கிறாயே. உண்ணன்னில்லாம் நிற்க வேச்சி கட வேண்டும் தா!’ என்றான் ஒருவன்.

மாணிக்கம் குறுகிப் போனார். சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்த கைதி கேட்டான். ‘உனக்கு உன் மகனினதோ மகனினதோ பேருப்பின்னைகள் இருந்து இப்படி குப்புமிகுப்பட்டால் உன் மனம் என்ன பாடுபடும்? கொலை செய்யவும் தயங்க மாட்டாயே! உனக்கு அறிவு இருக்கா? சி... நாயே உன்னோடு பேசுவதே பாவும். உனக்கு சிறை வாழ்க்கைதான் நரகம்.’

கைதி களின் உரையாடல்களை கேட்டுக்கொண்டிருந்த பொலிஸ்காரர் சோன்னார் ‘தம்பிமாரே! இவர் குப்புமிகுத்தது சொந்தப் பேத்தியபத்தான். விடில் இவரை நம்பி விட்டிட்டுப் போக இவர் வினையாட்டைக் காட்டிவிட்டார். கில்லாடியப்பா’

அனைவரும் அதிர்ந்தே போனார்கள். கைதி ஒரூவன் உழுவினான். ‘உண்ணை நாய் என்று சொல்றது நாய்க்கே அவானம். நி ஒரு பண்டியடா!’

மாணிக்கம் இருக்கையில் சாப்ந்துகொண்டு கண்காலை இறகு முழுக்கொண்டார். நையாண்டிப் பேசுக்கக்கூட கேட்டு அவைங்குத்தால் கணிக்குறுபி நின்றார். கொஞ்ச நேரத்தில் பள்ள சிறைச்சாலைக்கு முன்னால் நின்றது. பொலிஸ்காரர் அவருடைய தோலைத்தட்டி எழுப்பினார்.

அவைங்க முடியாத மாணிக்கம் ஏற்கனவே இறந்திருந்ததால் சரிந்து விழுந்தார்!!!

பூங்காவனம் பற்றி வாசகர்கள்

புங்காவனம் இதழிட வாசிக்கக் கிடைத்தது. முத்த பெண் எழுத்தாளர்களை பீருகள்டு. அவர்களது அனுபவங்களை வாசகருக்கு அறியத் தருகின்ற புங்காவனம் ஆசிரியர் குழுவுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். தொடர்ந்து வந்த இதழ்களின் நேரத்தியும், அதில் அடங்கியுள்ள அம்சங்களும் என்னை மகிழ்ச்சியிலாழ்த்தின. தொடர்ந்து பூங்காவனம் மனம் கமிழ எனது வாய்த்துக்கள்!

புங்காவனமே
எமதுள்ளாங்களின் தாங்கா
உணர்வின் மனமே!

துலைநூகரில் இருந்து வெளிவநூம்
பெண்ணை ஆற்றுப்பின் அனுபானமே
அண்களாயும் அரவணைத்தபடி
பெண்ணையின் பெருமை சொல்லும்
உங்கள் எண்ணைது
ஏடேற என்றும் திண்ணாமுடன்
சேர்ந்துமூழ்ப்போம் நாழும்!

எம்.ஏ.எம். நவபர் - புத்தளம்

இலக்கியத் தேடலின் அபிலாணைகளுக்கு
புதுமைக் கார்ப்பின் இதழும்
பூர்வ மரபின் பதமும்
சேர்ந்த ஆக்கப் படைப்புக்களின்
அடக்கம் பூங்காவனம்

நேரிடபு உலகத்திற்கு
யதார்த்த எண்ணங்களால்
இணைப்பு கூறும் படைப்புக்கள்
தெனிவின் கண்ணாடியாக
சிற்றைத்தனை சீர்படுத்தும்
நிமிலாடும் வேதமைகள்
நிர்க்கதியாகிடும் விததை!

பார்த்திட்ட பாழும் இதழ்
கோர்த்திட்ட ஸோலிக்குள்
நேரவரிகானின் வாழ்வியல் ஒசைகள்
ஷர்ஷைக்குள் உள்ளத்தை ஆழ்த்தும்.
உநூவின் மனிதன்
உள்ளத்திலும் மனிதனாக
நூல்ல நூல்களோடு சங்கமிக்க வேண்டும்
தாழும் அந்த அந்தஸ்தினை
பூங்காவனத்தின் சுகந்தம்!

புலோவியூர் வேலநந்தன்

பதுளை பாஹிரா

நூல்கப்பூங்கா

நூலின் பெயர் - வல்லலவெளி

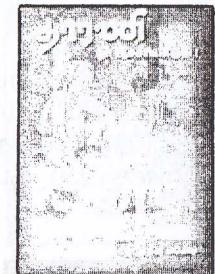
நூலின் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - சித்திரா சின்னராஜன்

தொலைபேசி - 0776158940

வெளியீடு - சித்திராலயம்

விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - தாரணி ஓர் ஆச்சரியக்குறி

நூலின் வகை - சிறுக்கை

நூலாசிரியர் - நெடுந்தீவு மகேஷ்

வெளியீடு - “ஆறுதல்” இலங்கை

விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - மன்னில் வேரோடிய மனசோடு

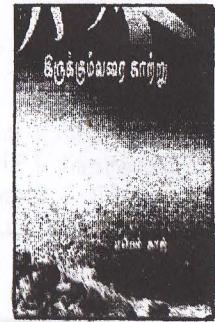
நூலின் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - யாழ் அஸீம்

தொலைபேசி - 0112671596

வெளியீடு - ஸைபதா பதிப்பகம்

விலை - 300 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - இருக்கும்வரை காற்று

நூலின் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - ஏயெம் தாஜ்

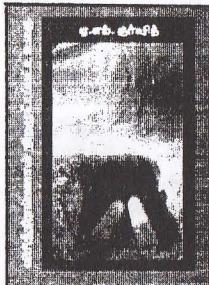
மின்னஞ்சல் - amthajune@gmail.com

விலை - 300 ரூபாய்

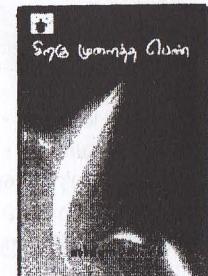

நூலின் பெயர் - மட்டக்களப்பு வரலாறு
ஒரு அறிமுகம்
நூலின் வகை - ஆய்வு இலக்கியம்
நூலாசிரியர் - கவிக்கோ வெல்லவாழ்க் கோபால்
தொலைபேசி - 0652222993
மின்னஞ்சல் - manuvetha@gmail.com
வெளியீடு - மனுவேதா பதிப்பகம்
விலை - 350 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அரசியல் சிந்தனைத்துவமும்
சமூக இருப்பும்
நூலின் வகை - அரசியலும் வரலாறும்
நூலாசிரியர் - எம்.எம்.எம். நூறுல்லாக்
தொலைபேசி - 0772612094
வெளியீடு - மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்
விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - விசித்திரங்களால்
நிறுமுட்டப்பட்ட உலகு
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஏ.எம். குருஷித்
தொலைபேசி - 0752573155
வெளியீடு - புதுப்புணவு இலக்கிய வட்டம்
விலை - 290 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - சிறகு முளைத்த பெண்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஸர்மிளா ஸெய்யித்
மின்னஞ்சல் - sharmilaseyyid@yahoo.com
வெளியீடு - காலச்சுவடு பதிப்பகம்
விலை - இந்திய விலை 80 ரூபாய்

நூல் - அல்லாஹ்விடம் முறையீடும் பதிலும்
நூலின் வகை - மொழிபெயர்ப்பு
நூலாசிரியர் - டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
தொலைபேசி - 0112730378
வெளியீடு - அன்னை வெளியீட்டகம்
விலை - 200 ரூபாய்

நூல் - வாத்தியார் மாப்பிள்ளைக் காவியம்
நூலின் வகை - காவிய நூல்
நூலாசிரியர் - டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
தொலைபேசி - 0112730378
வெளியீடு - அன்னை வெளியீட்டகம்
விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அழகு ராட்சசி
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - முனைவென்றி நா. சுரேஷ்குமார்
வெளியீடு - ஓவியா பதிப்பகம்
விலை - இந்திய விலை 60 ரூபாய்

நூல் - தகவும் பரிசுக் கதைகள்
நூலின் வகை - சிறுகதைகள்
வெளியீடு - தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்
விலை - 45 ரூபாய்

சஞ்சிகை - கவிஞருள்
 ஆசிரியர் - சதாசிவம் மதன்
 தொலைபேசி - 065 3650153
 மின்னஞ்சல் - kavignan@live.com
 இணையத்தளம் - www.kavignan.com
 விலை - 60 ரூபாய்

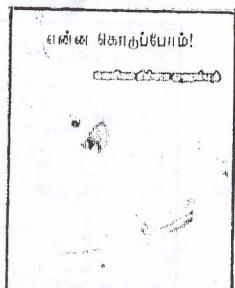
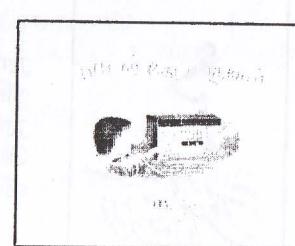

பூங்காவனம் பிரதம ஆசிரியர் வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மதின்
 சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள்

நூலின் பெயர் - ஆடம்பரக் கூடு
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

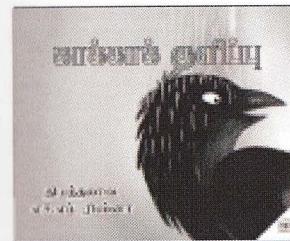
நூலின் பெயர் - பாடல் கேட்ட குமார்
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

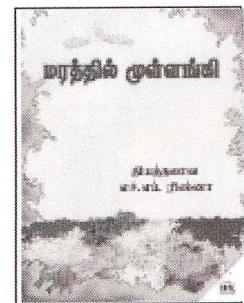
நூலின் பெயர் - என்ன கொடுப்போம்!
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

கலை இலக்கிய சருக சஞ்சிகை

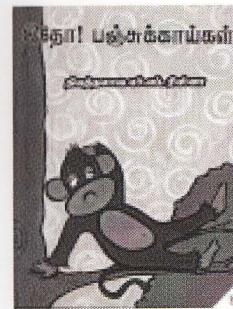
பூங்காவனம் துணை ஆசிரியர் தியத்தலாவ
 எச்.எப். ரிஸ்னாவின் 04 சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள்

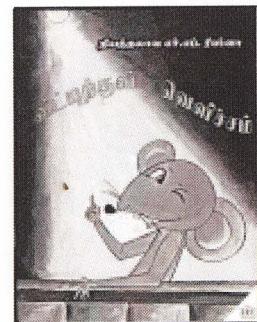
நூலின் பெயர் - காக்காக் குளிப்பு
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

நூலின் பெயர் - மரத்தில் முள்ளங்கி
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

நூலின் பெயர் - இதோ! பஞ்சக் காய்கள்
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

நூலின் பெயர் - வீட்டிற்குள் வெளிச்சம்
 நூலின் வகை - சிறுவர் கதை
 நூலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா
 தொலைபேசி - 0775009222
 வெளியீடு - ரூம் 6 ரீட்

With Best Compliments From...

Luckyland

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@slt.net.lk

Designed By - H.F. Rizna

